

Ozaveščeni

GLASILO ZA ZDRAVO DRUŽBO

februar
2021

#2

Nisna ovce

ŠOLA JE PROSTOR, KJER DRUŽBA
LAHKO NAREDI OBRAT

VIRTUALNO ŠOLANJE:
OTROCI IN UČITELJI NISO ROBOTI!

Svobodna in srečna - Slovenija

OVIEDSKA KONVENCIJA

PONASTAVITEV SLOVENIJE -
OBLAST IN KAPITAL NISTA
NAD LJUDMI!

VSEBINA

Impressum

Izdajatelj: Društvo za kakovost zdravja,
odgovorna oseba mag. Gregor Kos
Odgovorna urednica:

dr. Katerina Vidner Ferkov

Naklada: 5000 izvodov, februar 2021

Oblikovanje: Kreativa.Design

Fotografije: Fototeka STO, Freepik.com,
osebni arhivi

Lektoriranje: Barbara Jejčič, Sebastjan Poljanec

Tiskano v Sloveniji na 100% recikliranem papirju
Elektronski in tiskani medij »Ozaveščeni«,
ki ga izdaja Društvo za kakovost
zdravja, je vpisano v razvid medijev
pod zaporedno številko 2379

Podatki za donacijo za podporo
izdajanju glasila: Društvo za kakovost
zdravja, Bevkova 10, 1230 Domžale,
IBAN SI56 1914 0501 1613 965

Kontakt: bodimo@ozavesцени.si

www.ozavesцени.si

facebook.com/ozavesцени

instagram.com/ozavesцени

Glasilo Ozaveščeni je nekomercialno glasilo, ki ga na osnovi prejetih donacij izdaja Društvo za kakovost zdravja. Namenjeno je vsem ozaveščenim in tistim, ki jim za ozaveščanje dejanskega stanja manjka ključnih informacij, ki jih v množičnih medijih ne moremo zaslediti. Na izdajo vsebin glasila Ozaveščeni ne morejo vplivati oglaševalci ali parcialni interesi. Vizija je postati prepoznaven glasnik neodvisne znanosti in stroke za nujno ozaveščanje vseh, ki soustvarjamo življenjski prostor v Sloveniji. S tiskano izdajo želimo preseči omejitve, ki jih predstavljajo digitalne platforme in doseči vse, ki platform ne uporabljajo ali pa pomembne objave posameznikov ali skupin preprosto nehoti prezrejo. Vsi skupaj bomo najbolj po lastnih močeh prispevali k uresničitvi vizije s podporo izdajanju glasila ter širjenjem tiskane izdaje sorodnikom, prijateljem in znancem. Naj se dober in pošten glas sliši v vsako vas!

5

Uvodnik

9

Slovenski zdravniki

»Množično testiranje učiteljev in otrok
je strokovna napaka«

13

Bralni kotiček

18

Množična zloraba

26

Nagrada za trud,
vztrajanje in potrpežljivost
resolucijo Sveta Evrope o vprašanju obveznega/
prisilnega cepljenja za SARS-Cov-2, COVID-19

30

Ko nadzorne institucije
obvladujejo tisti,
ki naj bi bili nadzirani

34

Oviedska konvencija

6

Šola je prostor, kjer družba
lahko naredi obrat

10

Virtualno šolanje:

Otroci in učitelji niso roboti!

14

Svobodna in srečna -
Slovenija

20

Ponastavitev Slovenije.
Za Slovenijo.

28

Covid-19:

politizacija, korupcija in zatiranje
znanosti

36

"Moderni čas tepta
vse vrednote!"

38

Kako je na pol goli kurent ogrozil
ameriško demokracijo

Bodimo ozaveščeni

fototeka STO, foto: Miran Kambič; Radovljica pozimi

Uvodnik

*»Če se ne boš učil, boš
pa jarke kopati!«*

Prejšnje generacije, ki so doživele vojno in pomanjkanje, so vedele, da je izobrazba temelj za boljše življenje. Nameniti študiju celo svojo mladost pomeni odrekanje, trud, navdih in optimizem.

V Sloveniji je veliko izobraženih ljudi. V času dolgoletnega študija smo številni spoznali prednosti izobrazbe in trenutne hude (!) pomanjkljivosti. Korporacije so dobesedno poteptale izobraževanje od vrtca do univerz in ga še teptajo. Če želimo ohraniti človeka v sebi in vzgajati otroke in mladino v zadovoljne ljudi, se moramo tega zavedati. Ne zato, da bomo prestrašeni ali zaskrbljeni. Temveč zato, da bomo podprli odlične učiteljice, profesorje in pedagoge, ki jih v Sloveniji imamo. Sedanja ministrica je javno objavila podporo digitalizaciji šolstva in vpeljavi umetne inteligence v izobraževanje. Prav to so načrti najbogatejših globalnih korporacij, ki teptajo naravo in človeka. To niso načrti pedagoške stroke ali potrebe otrok in mladine.

V času karantene smo spoznali, da digitalizacija izobraževanja ni prava pot za boljše učenje in s tem boljšo družbo. Nasprotno digitalizacija pomeni tudi povečano izolacijo, manj gibanja in poškodbe oči. Tudi umetna inteligenca ni tisti napredek v poučevanju, ki si ga večina učiteljskega kadra in otrok želi. Digitalizacija in umetna inteligenca imata svoje dragoceno mesto tam, kjer sta res potrebni. Ne moreta in ne smeta pa nadomestiti odnosa med ljudmi. V živo! Po treh mesecih neprestanega strmenja v računalniške zaslone vemo, da si želimo povezovanja in poglobljanja znanja. K temu nas spodbuja tudi iniciativa »Otrok ne damo«. Pridružite se ji.

*Kopanje jarkov je za vsako
civilizacijo izrednega pomena.*

*Ali v jarke pošiljamo ubijati in
umirati mlade fante ali jarke
napolnimo z vodo, ki napaja
polja z zdravo hrano. Da
znamo izbrati, katere jarke
kopati, potrebujemo znanje.*

Ne želimo ničesar pretiranega ali nemogočega. Želimo si biti ljudje. Ozaveščeni. Iz srca hvala vsem, ki nas berete in podpirate.

dr. Katerina Vidner Ferkov,
urednica

*V 21. stoletju ugotavljamo,
da je nujno, da gremo
korak naprej. Sodobno
povečevanje umetne
inteligence ne vodi v
duhovno renesanso
človeštva, temveč v
digitalni fevdalizem in
transhumanizem,*

**Šola je
prostor, kjer
družba lahko
naredi obrat**

Kdo bi si mislil, da nam bo postalo normalno, da gremo v trgovino in v banko z masko na obrazu. Vzgojeni smo bili tako, da to delajo roparji, ki se maskirajo, da jih ne bi prepoznali. Dandanes se zdi, da je ravno obratno. Tisti, ki nas najbolj pogosto nagovarjajo preko ekranov, ki so nastavili svoj obraz in zastavili svoj hrbet, da nam ponujajo varnost, nam na drugi strani odrekajo točno tisto, kar šteje kot zdravo življenje: svoboden dih brez maske, prosto gibanje in druženje s prijatelji in vrstniki, obiskovanje kulturnih, športnih in drugih prireditev, pravica do učinkovitega in smiselnega dela.

Učinek strašenja z virusom in izvajanih ukrepov je skoraj leto po tem res strašljiv. Predvsem me kot pedagoga skrbijo posledice, ki so jih ti ukrepi pustili na mladih. Duševne stiske, gibalna zanemarjenost, socialna odrezanost in pri najmlajših tudi nevropsihološka determiniranost bodo šele v naslednjih mesecih in letih pokazale svoj pravi davek. Deset mesecev je ogromno časa, v katerem se marsikaj globoko vtisne v človeka. Dejstvo je, da korekcije s tako silno močjo, kot so bile povzročene poškodbe, ne bodo mogoče. In šolstvo je poleg zdravstva izpostavljeno največji manipulaciji, kar je razumljivo.

Otroci so ranljiv del naše družbe in zato smo v njihovo dobro pripravljeni marsikaj storiti in potrpeti. **V tej nemogoči bitki proti medijski epidemiji so bili otroci označeni za smrtonosne prenašalce virusa, ki lahko doma okužijo naše dedke in babice.** Tako smo dobili dve rizični skupini, pri čemer so bili otroci talci virusa in krivci hkrati, naši starejši pa prve žrtve. **Zato so otroke v šolah učitelji po navodilih NIJZ začeli razkuževati, njihov imunski sistem obremenjevati s kemijo in oteževati dihanje in komunikacijo z masko, socializacijo pa še z zapovedano distanco. Skratka, izvedel se je organiziran pedagoški kriminal.** Da pa še zmanjšajo frustracijsko toleranco ljudi, se je z uvedbo šole na daljavo popolnoma spremenila tudi družinska dinamika in zahteve po digitalizaciji vsakega šolarja so zdaj postale norma. Pustimo ob strani vdor v zasebnost doma in močno vprašljivo deljenje osebnih podatkov tehnološkim korporacijam, ki preko platform »omogočajo šolanje«. Zato je ta kriza past, v katero se je ujelo šolstvo, hkrati tudi priložnost za kratek razmislek. Kot ljudje, ki iščejo rešitve in odgovor na trenutno situacijo, se vprašamo, komu sploh služi taka šola na daljavo? In seveda, kakšno šolo in kakšno družbo hočemo, če želimo ohraniti zdravje?

Kakšno šolo sploh hočemo?

V teh dneh, bolj mesecih, oziroma že kar v tem šolskem letu, ko so šole zaradi ukrepov in navodil politike najprej priprle, potem pa zaprle svoja vrata, se je dobro vprašati, kakšno šolstvo sploh hočemo? Preden skočimo v odgovor, je treba priznati, da smo podedovali institucijo hrama vednosti, ki jo je v srednjem veku preko samostanov sistematično uveljavljala cerkvena oblast. S protestantstvom smo s Primožem Trubarjem, Jurijem Dalmatinom in Adamom Bohoričem dobili prve gradnike osnovnega šolstva na Slovenskem v nam lastnem, tedaj jasno in knjižno zapisanem slovenskem jeziku. Nato je primat prevzela jezuitska pedagogika in seveda kasneje razsvetljeni absolutizem Marije Terezije. Splošno znano je, da je institucionalizirana šola na Slovenskem od vsega začetka služila verskim in industrijskim potrebam družbenega razvoja pod velikim, bolj ali manj očitnim pokroviteljstvom habsburške politike. Prva potreba, verska, nakazuje na to, da je človek duhovno oziroma bivanjsko izpolnjen predvsem tako, ko sledi duhovnim ciljem. Materialno pa je izpolnjen le tako, da proizvaja in gradi blaginjo, ki jih določa industrijska r-evolucija. Na ta način je bil človek, otrok, indoktriniran in iz-obražen. Dobil je torej obraz koristnega delavca in vedel je, h kateremu bogu lahko moli. V času socializma je boga zamenjala samoupravna marksistična ideologija, v času od osamosvojitve Slovenije pa je v izpraznjeno ideološko polje javnega šolstva vsem na očeh vstopil kapital in z njim ideologija potrošništva. Gre za dinamiko človekovega družbenega razvoja, ki ga je navdihnil renesančni duh mentalizacije človeka, ki si za svoj vzvišeni položaj v naravi z znanstvenim orodjem podreja vse drugo, še naravo samo, ki jo zreducira na materijo, svojega duha pa na bolj ali manj opredeljen razum.

V 21. stoletju ugotavljamo, da je nujno, da gremo korak naprej. Sodobno povečevanje umetne inteligence ne vodi v duhovno renesanso človeštva, temveč v digitalni fevdalizem in transhumanizem, kar izjemno dobro povzema dr. Katerina Vidner Ferkov v članku *Virtualno šolanje: Otroci in učitelji niso roboti*. Današnji globalni trendi porivajo šolstvo v naslednjih letih izven polja pedagoške stroke v naročje korporacij: Microsoft, Google, BBC, Svetovna banka, Facebook. Med partnerji pa so Zoom, Ericsson, Vodafone, IBM, McKinsey, Johns Hopkins Inštitut, Oxfam, Mednarodna zveza katoliških univerz, Huawei,

dr. Milan Hosta

Prav šolstvo je prostor, kjer se zavestno odločamo za dozorevanje in obrat navznoter, k sebi. Samo na ta način lahko zdrava družba prepreči zlorabo od moči pijanega znanstvenega razuma in od moči zaslepljenega kapitala, ki nezadržno vdira in raztelesa otroke in mladostnike.

modna znamka Dior, Siemens, TED, Uber, Video igre brez meja (VGWB), Svetovna zdravstvena organizacija in Mednarodna zveza za delavce. Iz tega lahko sklepamo z veliko verjetnostjo, da se nam obeta hitra digitalizacija šolstva in popoln nadzor preko modela IoT (Internet of Things) podprtega s 5G omrežjem ter globaliziran sindikat, ki mimo ustavnega reda »ureja« pravice delavcev po vsem svetu.

Ustrezna šola je torej tista, ki v posamezniku krepi njegovo celovitost, individualnost in pristnost. Če zdrava družba skupaj z učitelji in starši to nalogo dobro opravi, potem bomo v naši deželi zmogli opraviti vse izzive.

Otroci so v kriznih razmerah postali sredstvo AI tehnologije, nato pa njen stalni potrošnik, saj se bo, če ne drugače, tak človek preko bio-feedback konvergentne tehnologije usodno vdal »industriji zdravja« in pogojno užival svoboščine in blaginjo glede na »socialni kreditni sistem«. Na primer: vsaka oseba ima izhodiščno število točk, ki se ji odštevajo, glede na »neprilagojenost sistemu«.

Kritika do digitalizacije šolstva ni odpor do tehnološkega napredka.

Nasprotno, v zdravi družbi je tehnološki razvoj eden od stebrov človekovega razvoja, ki prinaša in omogoča blaginjo in podpira posameznika pri uresničevanju svojih potencialov. Tisto, kar je treba upoštevati, je zloraba tehnologije, s katero upravljajo korporacije, ki v prvo vrsto postavljajo motive povečevanja kapitala, nadzora, upravljanja in prodaje podatkov ter manipulacije z ljudmi. In zgodovina nas uči, da je sistem prepogosto zlorabil tako moč.

Zdrava družba zato ne sme brez vprašanj sprejeti korporativnih interesov in ne more ohranjati svojega obstoja skozi institucije, temveč skozi ljudi. Skozi zavestno prebujenega posameznika, ki je resnična gonilna sila življenja.

Zato je prav šolstvo prostor, kjer se zavestno odločamo za dozorevanje in obrat navznoter, k sebi. Samo na ta način lahko zdrava družba prepreči zlorabo od moči pijanega znanstvenega razuma in od moči zaslepljenega kapitala, ki nezadržno vdira in raztelesa otroke in mladostnike.

Na konkretnem nivoju to pomeni, da potrebujemo na humanističnih vrednotah utemeljeno šolstvo, ki bo prilagodljivo in prožno absorbiralo hitre družbene spremembe ter navznoter ustvarjalo varno in stabilno okolje, ki omogoča otrokom, da se razvijejo v smeri svojih potencialov in se navzamejo kolektivnega duha človeštva.

Še bolj konkretno na ravni doktrine to pomeni, da je vsebina razbremenjena

Kritika do digitalizacije šolstva ni odpor do tehnološkega napredka. Nasprotno, v zdravi družbi je tehnološki razvoj eden od stebrov človekovega razvoja.

ozke indoktrinacije, ki bi izhajala iz vsakokratnih ambicij ideološko-političnega nadzora, kar kaže zgodovina. **Zato je sodobna šola bolj podobna učni hiši, domu, kjer se otroci prepustijo radovednemu toku spoznavanja samega sebe in sveta okoli sebe. Razbremenjeni zunanjih pritiskov vzgajanje potrošnikov, se posvečajo svojim telesnim, čustvenim, mentalnim in duhovnim spoznanjem. Zdravo telo, čisto okolje, resnicoljuben um in odprto srce so tisto, kar potrebujejo, da lahko od pubertete naprej razvijejo svoje pristne kapacitete.**

Ključni obrat je, da v izhodišče in središče zdrave šole postavimo otroka z vsemi njegovimi potrebami in razvojnimi nalogami. Šolo kot institucijo postavimo na svoje mesto, jo razumemo kot skupni prostor, kjer je jasna vrednostna orientacija v smeri razvoja človečnosti. Ustrezna šola je torej tista, ki v posamezniku krepi njegovo celovitost, individualnost in pristnost. Če zdrava družba skupaj z učitelji in starši to nalogo dobro opravi, potem bomo v naši deželi zmogli opraviti vse izzive.

Slovenski »Množično testiranje učiteljev in otrok je strokovna napaka« zdravniki

Naše otroke med epidemijo zlorabljam v imenu solidarnosti. Škodimo jim z ukrepi, ki smo jih naložili na njihova ramena, da bi zaustavili širjenje epidemije. Dokazali smo, da smo jim z izolacijo zavrnili motorični in kognitivni razvoj, jim povzročili psihične stiske, oslabili imunski sistem ter jim onemogočili pridobivanje znanja. Starši, učitelji in ravnatelji smo jih dolžni zaščititi. Prevzemimo breme spopadanja z epidemijo na svoja ramena. Omogočimo našim otrokom, da se vrnejo v šole in vrtce. Takoj.

S preprostim ukrepom, vrnitvijo otrok in mladostnikov v vrtce, šole in na univerze, jim bomo ponovno zagotovili vrstniško interakcijo, ki je za njihov optimalen razvoj nujno potrebna in nenadomestljiva; zagotovili jim bomo gibanje, sproščenost in možnost prekuževanja, ter jim tako okrepili imunski sistem; omogočili jim bomo pridobivanje znanja in veščin socializacije; vrnili jim bomo nasmehe na obraz. Naučili jih bomo, da sta znanje in sočutje vrednoti, ki jih v življenju ne smemo žrtvovati.

Zdravniki, združeni v iniciativi Slovenskizdravniki.si, ostro nasprotujemo sklepu o izvajanju posebnega presejalnega programa za zgodnje odkrivanje okužb z virusom sars-cov-2 za osebe, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno dejavnost, ki ga je izdalo Ministrstvo za zdravje. Nasprotujemo tudi morebitnemu podobnemu presejalnemu programu za otroke. Za nasprotovanje imamo več razlogov:

- Presejalni program mora temeljiti na znanstvenih dokazih. Dokazano mora koristiti in ne sme škoditi ne posamezniku in ne populaciji. Biti mora ekonomsko vzdržen (Svetovna zdravstvena organizacija (SZO)).
- S presejalnim programom iščemo ljudi s zvišanim tveganjem za bolezen. S presejalnim programom ne postavljamo diagnoz (SZO).
- Postavljanje diagnoz brez podatkov o bolnikovih težavah in brez kliničnega pregleda, zgolj z diagnostičnim testom, je strokovna napaka.
- Hitri antigenski testi so neprimerni za uporabo, ker so pri zdravih ljudeh nezanesljivi.

- Poseganje v telo osebe, brez svobodne informirane privolitve osebe za poseg, je pravno in moralno nedopustno.
- Raziskave kažejo, da asimptomatski nosilci virusa, virusa ne širijo.
- Otroci so manj dovzetni za okužbo in jo redkeje prenesejo na starejše.
- Tveganje za okužbo učiteljev je primerljivo tveganju za okužbo drugih poklicnih skupin.
- ECDC ne priporoča testiranja zdravih ljudi.
- SZO ne priporoča testiranja otrok in učiteljev pred vrnitvijo v šole, sploh ne obveznega testiranja.
- Naše spomladanske izkušnje z vračanjem otrok v vrtce in šole dokazujejo, da vračanje otrok v vrtce in šole ni vplivalo na širjenje virusa v populaciji.
- Tudi nedavno uvedeno splošno testiranje populacije se ni izkazalo za učinkovit ukrep.

Trdimo, da je uvedba obveznega testiranja učiteljev in vzgojiteljev pred vračanjem otrok v šole in vrtce in morebitna uvedba testiranja otrok, strokovna napaka. Menimo, da je uvedba omenjenega ukrepa zloraba medicine z namenom škoditi telesnemu in psihičnemu zdravju posameznikov in družbe.

Sledi strokovno podprto mnenje. Spremljajte naše objave.

Za Iniciativo:

Matjaž Figelj, dr. med., spec. int. med., PgDip and MSc PallMed

Petra Mihalek Novak, dr. med., spec. oftalmologije

Tatjana Pfeifer, dr. med., spec. anesteziologije, reanimatologije in perioperativne intenzivne medicine

Biserka Ilin, dr. med., spec. psihiater, pedopsihiater, psihoterapevt

Gregor Knafelc, dr. dent. med.

Živan Krevel, dr. med., univ. dipl. biol.

dr. Uroš Dobnikar, dr. med., spec. travmatologije

mr. (HR) Sebastijan Piberl, dr. med., spec. splošne in urgentne medicine

Marko Novak, dr. med., specialist kirurg

Spremljajte Slovenske zdravnike: slovenskizdravniki.si, facebook.com/slovenskizdravniki

Virtualno šolanje: Otroci in učitelji niso roboti!

dr. Katerina Vidner Ferkov

ZARADI KARANTENE SO OTROCI IN UČITELJI PRISILJENI V »ŠOLO NA DALJAVO«. KLJUČNO ORODJE 4. INDUSTRIJSKE REVOLUCIJE SO NAMREČ OTROCI ZA RAČUNALNIKI KOT DELOVNA SILA PRIHODNOSTI. NAJMLAJŠI SO ZNOVA KOLATERALNA ŠKODA, UGOTAVLJA PIONIRSKA KANADSKA RAZISKOVALKA CORY MORNINGSTAR.

Njeno poglobljeno poznavanje kapitalskih tokov razkriva, da so bili otroci s strani politike na pladnju servirani korporacijam. Psihološka škoda, ki jo takšni kapitalski premiki povzročajo otrokom, se ne upošteva. Dokazano pa se zaradi takšnih političnih potez astronomsko bogatijo farmacevtske multinacionalke in tehnološki giganti. Otroci in starši ob »digitalizaciji šolstva« ne občutijo nobenega napredka v znanju otrok in boljšem počutju, nasprotno, soočajo se s tesnobo, nemočjo

in odrinjenostjo iz družbe, ki jim na vsakem koraku zagotavlja, da smo »v krizi skupaj«.

*Učenje na daljavo, oziroma
virtualno izobraževanje je steber
4. industrijske revolucije*

Globalno združenje za izobraževanje (The Global Education Coalition) je nastalo leta 26. marca, 2020 na pobudo UNESCO.

Združenje, kjer sodeluje 90 zasebnih in javnih partnerjev, je nastalo na podlagi smernic, da bo virtualno »učenje« postalo stalnica, torej da se karantensko učenje integrira v splošno izobraževanje. Učenje na daljavo, oziroma virtualno izobraževanje je steber 4. industrijske revolucije, poudarja Cory Morningstar, ki je zbrala podatke o kapitalskih interesih, vpletenih v spletno izobraževanje najmlajših. Najpomembnejši ustanovitelji Globalnega združenja za izobraževanje so: Microsoft, Google, BBC, Svetovna banka, Facebook in Globalno poslovno združenje za izobraževanje. Med partnerji so še: Zoom, Ericsson, Vodafone, IBM, McKinsey, Johns Hopkins Inštitut, Oxfam, Mednarodna zveza katoliških univerz, Huawei, modna znamka Dior, Siemens, TED, Uber, Video igre brez meja (VGWB), Svetovna zdravstvena organizacija in Mednarodna zveza za delavce. (International Labour Union). Pridruženih organizacij in podjetij združenja za promocijo virtualnega izobraževanja je zdaj že več kot 140.

UNESCO je postal zgolj fasada za kapitalsko moč Microsofta, ki je prvi ustanovitelj združenja, kar so namerno prikrili.

Cory Morningstar poudarja, da je s tem UNESCO postal zgolj fasada za kapitalsko moč Microsofta, ki je prvi ustanovitelj združenja, kar so namerno prikrili. Direktorica Microsofta, Satya Nadella je 30. aprila, 2020 izjavila: »Nesporno je, da je sedanje svetovno gospodarstvo vstopilo v četrto fazo industrijske revolucije ali industrije 4.0.«

Če se za hip vrnemo v 1. industrijsko revolucijo, bomo ugotovili, da so bili najbolj izkoriščana delovna sila otroci, ki so jih do smrti zgarali za delovnimi stroji in na ta način poskrbeli za razvoj strojev in s svojih velikanskih dobičkov. Nikjer ne obstaja spomenik uničenih otroštev - žrtev prve industrijske revolucije. Kakor nihče ne bo mogel povrniti zdravja, družin in kakovosti izobraževanja otrok, ki so bili čez noč potisnjeni pred ekrane zaradi »šolanja na daljavo«, ki prinaša gromozanske dobičke zasebnim podjetjem. Otroci so pod pretvezo izobraževanja neplačani delavci »optimizacije izobraževanja«. Ministrstva za izobraževanje ne razkrijejo javnosti, da so otroci postali trg človeškega in socialnega kapitala. Otroci so neprostoovoljno in brez pristanka staršev novo podatkovno blago in obveznice človeškega kapitala za globalne korporacije.

Izobraževanje v rokah zasebnega kapitala

9. aprila, 2020 je partnerska organizacija Globalnega poslovnega združenja za izobraževanje (GBCE - Global Business Coalition for Education), organizirala elitni poslovni zajtrk v Washingtonu: »Od milijard do bilijonov: Investicija v prihodnjo generacijo«.

Vodja poslovnega združenja je Justin Van Fleet, visoko pozicioniran pri Združenih narodnih, kar mu omogoča pregled nad poslovnimi možnostmi izobraževanja. Kajti digitalno izobraževanje cilj je eden izmed prednostnih ciljev »trajnostnega razvoja« Združenih narodov. Seveda brez omembe, kako finančno, energetsko in zdravstveno digitalno izobraževanje obremenjuje otroke, starše in naravo. Virtualne učilnice zahtevajo sodobne računalnike, spletno povezavo in naročnino, plačevanje računalniških programov (ki delujejo ali pa ne), povečano porabo električne energije, dostop do hrane in primernega okolja za otroka doma, kar ni samoumevno. Porebo po urjenju otrok pred ekrani spodbuja Svetovni gospodarski forum (WEF), združenje najbogatejših zasebnih korporacij. Kajti zasebni kapital Billa Gatesa in njemu podobnih je že okupiral tako Svetovno zdravstveno organizacijo (WHO), Združene narode (UN) kot Unesco, ki so idealna krinka za globalno pobiranje dobičkov.

Naloga Van Fleeta je vključitev finančnih mehanizmov, točkovanja in celotnega upravljanja z otroki ter njihovega privajanja na digitalno tlačanstvo, ki je temelj 4. Industrijske revolucije. Torej, če so bili majhni prsti otrok za stroji gonilo dobička pri tkanju bombaža 1. industrijske revolucije, je izboljševanje umetne inteligence s pomočjo »učenja« otrok neprostoovoljni davek 4. industrijske revolucije. Današnji otroci si uničujejo oči in koncentracijo za ekrani. Njihova »naloga« je izpopolniti računalnike do te mere, da bodo njihovi lastni starši nepotrebni in nadomeščeni z roboti.

»4. industrijska revolucija pomeni resno grožnjo delavskim pravicam in človeštvu. Kapitalisti želijo povečati dobiček, ne da bi jih skrbele stavke in družbena odgovornost delavcev.«

Zasebni kapitalski interesi spodbujajo prehod na »učne ekosisteme«, kar pomeni nenehni priklop na računalnike in odtujitev od sovrstnikov in narave. Poučevanje na spletu vključuje namreč nenehno

pridobivanje in zbiranje podatkov ter nadzor. Izobraževalna organizacija Knowledgeworks, ji jo financira Gates, naznanja »globoko spremembo družbe« s pomočjo izobraževanja, opozarja neodvisna raziskovalka Alison Hawver McDowell. Povsem odprto novo digitalno izobraževanje nagovarja »pospeševanje možganov« in nevrološka orodja za izboljšanje človeškega razmišljanja.

Ranljivi otroci kot novi rudniki kapitala

Že poleti 2019 je nastalo partnerstvo med Svetovnim gospodarskim forumom (WEF) ter Microsoftom in Unicefom, ki naj bi otrokom begunce zagotavljali izobraževanje in zaščito. Ugotavljamo lahko le, da se je premoženje Microsofta na račun ranljivih povečalo, za otroke beguncev pa tega ne moremo trditi. Microsoft je na ta način dobil dostop do 75 milijonov obubožanih otrok, ki jim bodo sledili z »učnim potnim listom«, nekakšnim digitalnim potrdilom. Namen te »dobrodelnosti« je brezplačna delovna sila za 4. industrijsko revolucijo: »Splošni namen instrumenta [IFFEd] je zagotoviti večje prednostne naloge in boljšo razporeditev virov za doseganje izobraževalnih ciljev SDG ali sustainable development goals - »trajnostni cilji«, ki jih zahteva elita iz Davosa, Svetovni gospodarski forum, usklajenih s strategijo financiranja »Milijarde do bilijonov«. Otroci so tisti »vir« na račun katerega se hočejo korporacije prigrebsti do bilijonov, ker milijarde jim ne zadostujejo več.

Do leta 2030 bo 77 % svetovne delovne sile mladih v Afriki, Aziji in na Tihem oceanu. Ta demografska kategorija je tako glavni cilj poceni

prazne učilnice

delovne sile - digitalno zaslužnjevanje v obliki domnevnega zmanjševanja revščine, enakosti in opolnomočenja, opozarja Cory Morningstar. V resnici gre torej za totalni digitalni nadzor in izkoriščanje otrok in mladine, kot so nekoč izkoriščali rudnike.

»Za reševanje izobraževalne krize moramo ustvariti [finančni] ekosistem. Če bi imeli ustrezen ekosistem, bi zasebni sektor omogočil enostavno financiranje izobraževalnih projektov in programov po vsem svetu.«, je komentiral »Sir« Ronald Cohen januarja 2020 za Svetovni gospodarski forum. Ob tem je dodal:

»Pojem učitelja kot nosilca znanja, ki svojim učencem daje modrost, ni več primeren za izobraževanje 21. stoletja.«

Z drugimi besedami - učitelji, ki brez poznavanja finančnih interesov in vplivov digitalizacije na zdravje in kakovost poučevanja otrok, takšno »normalizacijo poučevanja« zagovarjajo, bodo trajno uničili poslanstvo pedagoškega poklica, poleg tega, da aktivno škodujejo otrokom.

Gre za ugrabitev misli otrok, je neposredna Cory Morningstar: »Takšno, ki postavlja korporativne interese, dobičke in kapitalistično ideologijo na čelo globalnega izobraževanja in učnih načrtov. Če bomo dovolili, da se ti načrti uresničijo, se strinjamo z metodičnim pogojevanjem najbolj ranljivih. Socialni inženiring otrok in

mladine temelji na korporacijskih interesih – izključno v njihovo korist. V preteklem letu je ta preračunani družbeni prehod povzročil veliko duševnih muk in psiholoških travm za tiste, ki so najbolj brez obrambe – to so naši otroci. Vendar se je šele začelo. Tovrstna globalna prizadevanja, ki ne kažejo obžalovanja, lahko najbolje razumemo kot univerzalno in nedvomno spoštovanje makiavelističnih korporativnih načel, ki jih delijo in razumejo tisti, ki služijo kapitalu in moči. Poslovne odločitve, ki jih zavzema in sprošča apatični svetovni finančni in vladajoči razred, so enostavne: »cilji upravičujejo sredstva.« Morningstar nas opominja na okrutnost oblasti in skrbno pretehtane besede ameriške sekretarke Madeline Albright, ki je napad na Irak pod pretvezo laži, kjer je umrlo pol milijona otrok opisala kot: »Splačalo se je.« Globalne naveze zasebnega kapitala ne skrbi za vaše zdravje ali za vaše otroke, svarilo je več kot na mestu.

Covid-19 je priročna okoliščina za uvedbo 4. Industrijske revolucije in digitalizacije šolstva

Covid-19 je priročna okoliščina za uvedbo 4. Industrijske revolucije in digitalizacije šolstva, ugotavlja Cory Morningstar. Gre za socialni eksperiment v živo. »Kdo se bo boril za otroke proti prihodnosti distopične bede? Odrasli so odgovorni za čustveno in fizično počutje otrok - vseh otrok. Starši morajo za vsako ceno reči ne.«

Kljub napakam Fundacije Gates spet vodi pobude v šolstvu

Neustreznost vpletanja zasebnega kapitala v javno šolstvo se je v preteklosti že pokazala v primeru Fundacije Gates. Poročilo raziskovalnega centra za neprofitne politike RAND navaja, da sedemletna izobraževalna pobuda za skoraj milijardo dolarjev, usmerjena v izboljšanje kakovosti poučevanja v šolah, ki jo je financirala Fundacija Billa in Melinde Gates - v veliki meri ni pomagala učencem.

Kakor ugotavlja raziskava, učenci, ki imajo manj možnosti za šolanje zaradi nižjih odhodkov staršev, ob programu fundacije Gates dosegali niso dosegali boljših učnih rezultatov. Šole so namreč denar fundacije uporabile za ocenjevanje dela učiteljev, kar ni prineslo boljših rezultatov za učence. Profesorica Jay Greene z Univerze Arkansas zato meni, da je pobuda Fundacije Gates porabila ogromno denarja v šolstvo pa je vnesla več slabega kot dobrega. Kljub temu je prav fundacija Gates izbrana kot tista, ki bo v »novi normalnosti« usmerjala pobude v javnem šolstvu ZDA. Fundacija Gates, torej zasebni kapital bo tisti, ki bo na novo »domislil« šolanje otrok. Ponovno in urgentno je treba vzpostaviti demokratična in humana načela v izobraževanje, sicer jih bodo še naprej vodili tisti, ki jim je vseeno, ali otroke in učitelje nadomestijo roboti, le da se bo to njim finančno obrestovalo.

Priporočamo

bralni kotiček

Mauro Orbini:
Kraljestvo Starih Slovenov
Založba Amalietti & Amalietti, d.o.o., 2019
eliza.si

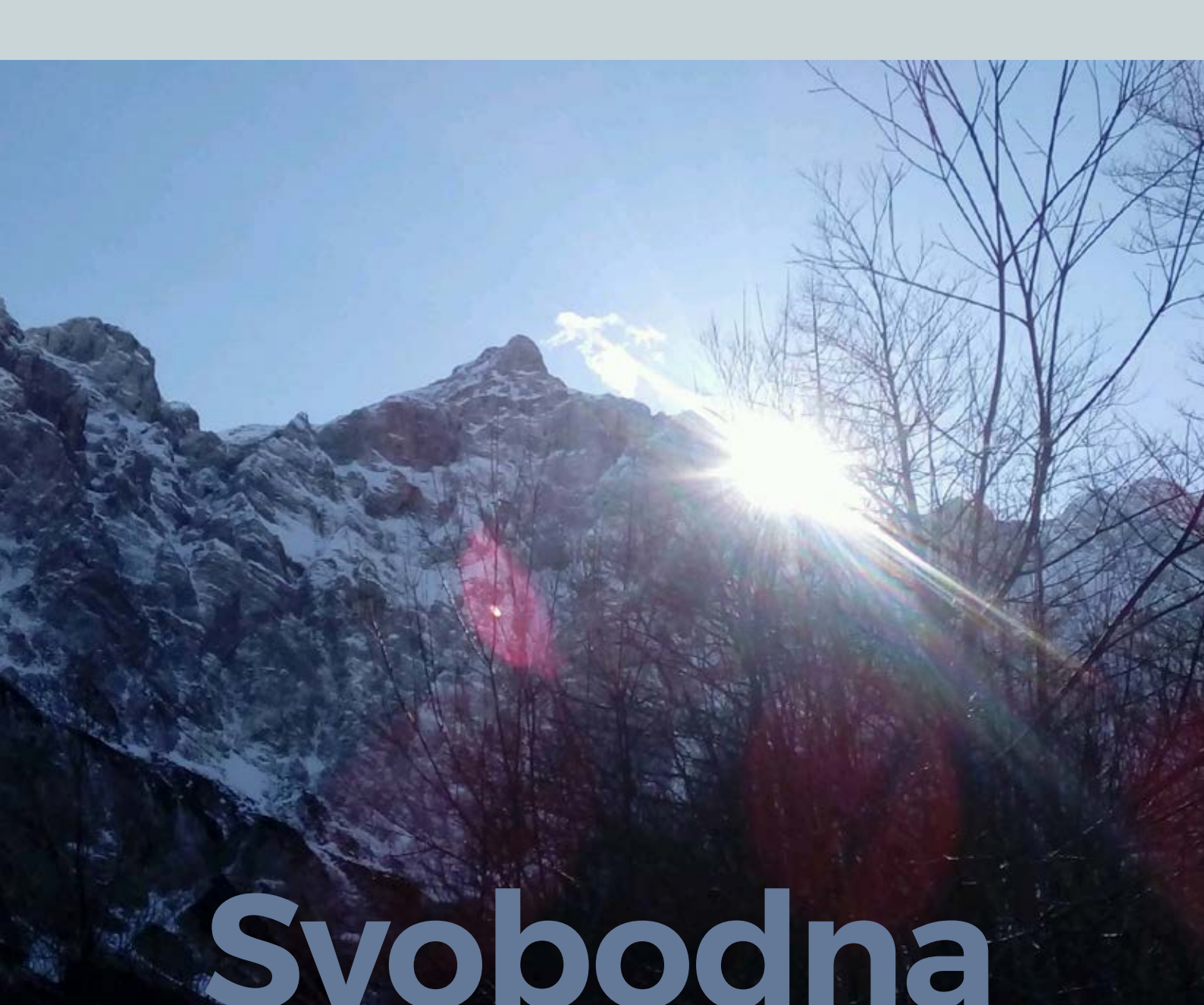
Anton Linhart:
Poskus zgodovine Kranjske in ostalih
dežel južnih Slovanov Avstrije
Ljubljana, 1788
knjigoljub.com

Dušica Kunaver, Brigita Lipovšek:
Slovenska ljudska dediščina – priručnik
TKD Naše gore list, 2019
kunaver.com

Vlasta Mlakar:
Rastlina je sveta, od korenin do cveta
samozaložba, 2015
duhovnost.si

Svobodna in srečna - Slovenija

Vasja Vidic, mag. Gregor Kos

RAZLEGA SE ŠUM, HA! SVOBODE JE ŠUM,
IN SUŽNOST SLOVENCOV UMIRA.
JEZERA PROTIVCOV NE DAHNEJO VEČ,
ČE PIHNE SLOVENEK SVOBODOPLAMEČ –
BANDERO SE VIHA MOGOČNO.
O TI VELIČANSKI SVOBODNOSTI ZNAM,
KDO B'TE NE POLJUBIL OGNJENO?

Fran Jeriša, O slovenskim banderu, 1848

Se Slovencem in Slovenkam zgodovina ponavlja, a se mnogi tega ne zavedamo? Si lahko predstavljamo, da smo se s podobnimi izzivi nesvobode in omejevanj kot narod že soočali in vedno našli rešitev? Lahko ta zgodovinska dejstva ponovno odkrijemo in ozavestimo, da si olajšamo in zbistrimo izbor informacij in zapisov danes?

Smo v prelomnem zgodovinskem obdobju, česar se nekateri že zavedamo, nekateri slutijo, spet tretji so na daljši ali krajši poti do enega ali drugega. Značilnost aktualnega obdobja je, da smo tako ali drugače preplavljeni z informacijami, podatki, viri in sklici.

Vendar, zaprimo oči, se umirimo in si odgovorimo na kratko vprašanje – nam vse te informacije res pomagajo? Smo zadovoljni s prejetim, znamo ločevati zrno od plevla? Ali nam preplavljenost in vseobsežnost informacij še bolj onemogoča osredotočanje na bistvo? Na jasno prepoznavanje tistega notranjega glasu, ki ga včasih slišimo, včasih pa ne?

Ni enostavno. Ker nam pogosto manjkajo osnove. Nove in nove informacije vnašamo v svoje notranje polnilnike. Hlastamo po obrazih, izjavah, videih in tekstih, ker na vsak način želimo najti tisto »biblijsko« bistvo, ultimativno resnico in zaključek vseh zaključkov. Ob tem ne dojamemo, da je resnica ves čas že v nas. V našem srcu. Živi in raste z nami. In čaka zoro.

V nadaljevanju navajamo nekaj, naključnemu bralcu morebiti suhoparnih citatov, iz danes še kako aktualnega dela dr. Igorja Lukšiča, Med hlapci in revolucionarji, izdanega leta 2019. Ti citati nas relativno hitro popeljejo v tiste prelomne trenutke našega naroda, ki nas opredeljujejo tukaj in zdaj.

Pomembne zgodovinske odločitve posameznikov in ozaveščenih skupin, so nas pripeljale do tako znanega »Lubi Slovenci!«. V slovenskem jeziku. Na slovenski zemlji.

»Reforma katolicizma in vloge papeške države, sta privedli do prvega velikega množičnega političnega gibanja na Slovenskem, ki je vzpostavilo slovenski narod kot družbeni in politični projekt. Šlo je, kot pravi Paternu¹, za »začetek narodnega samozavedanja, prvi zagon k nacionalni identiteti«. Trubar je nagovarjal narod prek pokrajinskih meja in številnih dialektov kot »Lubi Slovenci!« in s tem jasno postavil cilj svojega prizadevanja: poenotiti vse ljudi, ki govorijo slovenski jezik, dovolj skupen, da ga berejo, razumejo

in pišejo skupaj. Od tu se je tudi zastavilo vprašanje knjižnega jezika kot eno najpomembnejših vprašanj Trubarjevega delovanja. Utrjevanje slovenskega jezika je bilo tudi pot osvobajanja, širitev politične svobode posameznikov in naroda, ali če citiramo Hegla: »Govoriti in misliti v svojem lastnem jeziku, spada prav tako k obliki osvoboditve.«

»Linhart je Ta veseli dan ali Matiček se ženi pisal prav v tej klimi. Delo je dokončal do jeseni leta 1790. Ideja liberalnega narodizma je v tem delu doživela enega od vrhov v slovenski zgodovini. Paternu² ugotavlja, da je Linhart uspel združiti »osebno identiteto z narodno identiteto«: Matiček je prepričan, »da ima pravico do osebne sreče, kot tudi pravico do svojega jezika in narodnega ponosa«.

Kako lahko »osebno srečo« razumemo v letih 2020 in 2021? Kako je možno, da so nanjo odločevalci pozabili? Nam jo načrtno odtujili? Še pomembneje je, zakaj smo to dovolili? Ne obtožujemo, gre za nujni razmislek, kam nas je pripeljala apatija, ki so jo načrtno podpihovali v neoliberalizmu izgubljeni množični mediji, skupaj z v neoliberalizmu izgubljeni »strokovnjaki«, z izrazitim konfliktom interesov. Tako imenovana »pametna« tehnologija, je pametna zgolj za njene ustvarjalce, ki ne želijo pametnih ljudi, ki mislijo, berejo knjige in zastavljajo vprašanja. Ti ustvarjalci sami določajo odgovore in vsak odklon od začrtanih odgovorov nemilostno izbrišejo. In tudi v tem primeru, se nam cenzura ne dogaja prvič ...

»Že leta 1819 je bila uvedena stroga cenzura, ki ni le zatirala svobodnomislečih, liberalnih in narodnobudnih zapisov, temveč je z »načrtnim usmerjanjem časopisnih vsebin v nepolitične in zabavne vsebine iz tujine, [...] odvrčala bralce od perečih domačih problemov«, ugotavljata Amon in Erjavec.³

»Po padcu Ilirskih provinc in uvedbi Metternichovega absolutizma (1821–1848), je tudi slovensko narodno gibanje zdrsnilo v konservativne vode. Mal⁴ opisuje obdobje do leta 1848 na splošno kot spokojno in tiho domače življenje: »Brez večjih razburjanj in senzacij, so kmetu in meščanu potekali v lahki površnosti in enakomernosti dnevi in leta.« Vendar pa je bilo v političnem življenju drugače. »Človek te dobe je živel pod stalnim varuštvom, povsod so mu sledili, povsod so ga opazovali, nikjer se ni smela uveljaviti njegova svobodna volja. Ljudje so se

»Izid prve slovenske knjige – Trubarjevega Katekizma leta 1550 – pomeni v zgodovini Slovencev mejo med srednjim in novim vekom«¹
Knjiga tako ni le literarno dejstvo, temveč pomemben politični mejnik v konstruiranju ne le temeljev naroda, pač pa tudi zametkov njegove državnosti. In še več: mejnik med staro fevdalno politiko in moderno, na kapitalizmu in za kapitalizem snovano politiko.«

¹ Paternu, 2010: 7

² Paternu 2010: 27

³ Amon in Erjavec, 2011: 63

⁴ Mal, 1928: 594

kar nekam odpovedali javnosti [...]».⁵ Obrnitev vase jih je peljala v čustveno dožemanje narave in družbenih razmer. »Ta ljubezen do zemlje, do narave in do človeka [...] vodi končno nazaj v domnevno pravljično lepo preteklost lastnega naroda – primerjanje s sodobnostjo pa povzroča bridko razočaranje in nezadovoljstvo z obstoječimi državnimi in socialnimi razmerami.«⁶ Seveda tu ne gre za vsakega človeka, temveč samo za peščico tistih, predvsem meščanov, ki so lahko živeli življenje svobodnih intelektualcev ali umetnikov.«

Saj razumemo, zgodovina, podatki, nam je tega treba? Je! Ker se moramo zavedati, vsak dan znova, da smo v podobnem položaju že bili! In da smo podobne težave že premagali! Če ne poznamo svoje preteklosti, težko razumemo sedanost in še težje udeležanje prihodnosti.

»Prešeren se je Slovincem zgodil« v času, ko še sploh niso bili konstituirani kot narod: niti upravno, niti politično, niti prosvetno, saj je slovenščina imela še skrajno omejene pravice v šolah, uradih in se je poglavitni boj zanj začel šele v revolucijskem letu 1848«.

»Skratka, Prešeren se je odločil za poezijo razvitega naroda, ki pa ga v resnici sploh še ni bilo,« piše Paternu.⁷ »Prešernova poezija v resnici pomeni konstituiranje Slovencev v mentalno in kulturno dozorel narod. Vsi poznejši premiki na poti k osamosvajanju naroda, ogroženega z zahoda, severa in juga, so se zato opirali na Prešerna.«

»To je bila ena od velikih revolucionarnih potez naveze Prešeren-Čop. In prav naslavljanje vseh slojev, tudi tistih, ki so bili pri Slovencih šele v nastajanju, je pomenilo naslavljanje kompletnega naroda, ki je sam tako usposobljen, da se loti izgradnje lastne države. Zato je Prešeren naš največji pesnik, ker je v obdobju, ko je komaj samo najbolj vohljavemu nosu dišalo po državi, to že zaznal, nagovoril in jo tako priklical k življenju.«

Ozaveščajmo ugotovitev, da je v vsakem izmed nas tudi del Trubarja, Linhart, Vodnika, Prešerna, Čopa in številnih drugih. V nas je pretok zapisa vseh idej in zgodovinskega razvoja, ki je bil večinoma boj. Nič nam ni bilo podarjeno. Vse smo si bili primorani izboriti. Zavedajmo se zgodovine, toliko bolj tudi zaradi spoštovanja državljanke pravice in dolžnosti, danes, tukaj. Volilne pravice. Aktivnega državljanstva. Nikoli s sklonjeno glavo in vedno in povsod v iskanju rešitev, orodij in načinov, da dosežemo, kar

5 Mal, 1928: 638

6 Mal, 1928: 639

7 Paternu, 2010: 33–34.

čutimo da je prav! Ker to je Slovenija!

Prišel je čas, ki ga moramo posvetiti odkrivanju resnice. Kdo smo (bili) in kaj se nam je zgodilo. Pa seveda ne zgolj od leta 1989 dalje, niti ne zgolj od leta 1945 dalje, od bistveno prej. Iz časov, o katerih govorijo knjige, ki jih ne gre prezreti. Knjiga Kraljestvo starih Slovencev, Maura Orbinija, je bila prepovedana in skrita kar 416 let. Gre za izjemno delo in jasen opis, kdo smo. Tu so zapisi velikana Pavla Medveščka. Iz nevidne smeri neba in druge knjige. Še več jih je, ki bi morale biti na knjižnih policah naših domov: Janez Bizjak (predavanje: Daritvena in obredna mesta v vzhodnih Alpah), Fran Saleški Finžgar, Pod svobodnim soncem, France Bevk Umirajoči bog Triglav, Ivan Sivec in njegovi deli Triglavski kralj ter Obračun ob polni luni. Aktualna avtorja sta Anton Komar, Če boste molčali, bodo kamni govorili in Karel Gržan, Vstanimo v suženjstvo zakleti. Ter knjige Dušica Kunaver in Vlaste Mlakar, predvsem njena Rastlina je sveta, od korenin do cveta. Tu je še Anton Tomaž

Linhart, Poskus zgodovine Kranjske in ostalih dežel južnih Slovanov Avstrije 1 in 2, ki šteje med najznamenitejša zgodovinska dela. Prvi zvezek se ukvarja s predslovansko dobo, drugi pa je posvečen preseljevanju ljudstev, naselitvi slovenskih prednikov v novi domovini ter njihovem političnemu, družbenemu in kulturnemu življenju, do padca pod frankovsko nadoblast (v 2. polovici 8. stoletja).

Ne smemo zaobiti niti pravljič. Narodne, slovenske pravljice in povesti, ki so polne simbolike in naukov. Dober primer povesti je Fran Levstik z Martinom Karpanom, ki je človek »naše grude«, in ponazarja pogum in iznajdljivost našega naroda. Tudi Kralj Matjaž, Frana Milčinskega, ki ga še vedno, kot pravi legenda, čakamo, da se prebudi in se vrne na prestol, kjer bo modro vladal svojemu narodu.

***Naši predniki so bili
nepremagljivi bojevniki.
Imeli smo najboljše***

foto: Andrej Tarfila; Maribor

*železo daleč naokoli,
izdelovali najboljše meče.*

*Vsi so občudovali našo
neustrašnost in bojevitost (se
nas bali). To smo bili mi in v
naših genih je ta zapis ostal.*

*V tem izjemnem času je
vsakemu posamezniku
dana možnost razmisleka
v karanteni. Imamo vse
informacije in zakon časa
nam daje priložnost vrnitve
na pot lastne zemlje in
izročila. Naši predniki so
zmogli. Ljubili in spoštovali
so svojo zemljo. Čas je
prišel tudi za vse nas.*

Knjige in zapisi so tisti vir, iz katerega moramo črpati resnico, da lahko preživimo danes in sploh računamo na

jutri. Knjige govorijo o načinu življenja, naši dejanski tradiciji neločljive povezave z naravo in modrosti narave. Ker se tradicija slovenskega naroda nikakor ni začela s pokristjanjevanjem, kar nas napačno, pa vendar načrtno poneumljajo številni. Še več, takrat se je tradicija slovenskega naroda začela načrtno prikrivati. Teptati. In uničevati.

Slovenski narod je izjemen narod, z izjemnim izročilom, ki je vredno, da gre naprej. In ne v pozabo. Ali izbris. Zato mora prav vsak od nas narediti vse, da ohranimo naš narod in našo izjemno deželo. Vsak dan moramo ozaveščati spoštovanje, vrednote in lepote naše domovine. Zavedati se moramo in ceniti prav vsak delček naše zemlje. Ne smemo pristati na razprodajo naše zemlje. Naših semen. Naših voda. In našega zraka. Ker vse naštetost smo mi, vse naštetost so neločljivi gradniki vsakega izmed nas.

Številne debate o tem, kako naj bi rešili svet, so relativno nesmiselne. Najprej zato, ker imajo svoj izvor, ki je večinoma povezan z interesi te ali drugih mega-

korporacij, ki danes vladajo svetu. In ne narave. In drugič prav zaradi slednje, narave, ki bo sama uredila vse odklone. Enkrat jih bomo čutili kot potrese, drugič kot poplave. Suše. Zdaj ostre in zatem blage zime. Vročino. In vse ostalo, kar narava pokaže, ko je kršen osnovni zakon narave, ki smo ga včasih poznali. In spoštovali. Pa nanj žal pozabili, čeprav ga čutimo globoko v sebi.

Prihaja čas, da vstanemo. Pa ne zaradi tega ali onega nesposobnega voditelja. Tudi ne zaradi nesmiselnih ukrepov razglašene krize. Temveč v prvi vrsti zaradi ohranitve nas samih, da začnemo ljubiti in spoštovati svojo zemljo in svoj izjemni rod in jasno pokažemo, da ne enega ne drugega ne damo. In ne prodamo.

*Prihaja čas vzhoda.
Začelo se je svitati.*

**Množična
zloraba**

S študenti že leta razpravljamo o tem, kdaj in zakaj so v ospredju človekove pravice oziroma po drugi strani kulturni relativizem. Denimo pravica indijske vdove, da po smrti moža ni konec tudi njenega življenja, oziroma pravica afriške deklice, da ji ne obrežejo genitalij – ker tako velevajo njihove kulture. Primerljiva je nam morda nekoliko bližja pravica romskih deklic, da jih mladoletne njihovi očetje ne prodajo v dogovorjene zakone, saj gre vendarle za trgovino z belim blagom. Govorimo torej o pravicah do (svobodnega) življenja in telesne integritete vsakega posameznika na eni strani in na drugi o »glasu ljudstva«, pravici do sledenja tradicijam posameznih kultur ne da bi pomislili, komu te tradicije koristijo, kakšna razmerja moči vzdržujejo, koga pa potiskajo v podrejene oziroma brezpravne položaje.

Na Zahodu se sliši že precej samoumevno – seveda, obrezovanje dekliških genitalij je barbarsko, podobno kot to, da naj bi vdova sledila svojemu pokojnemu možu. Ker se to ne dogaja nam, ki cenimo (svobodno) življenje in telesno integriteto – vsakega posameznika.

Ki smo odgovorni ne le do sebe, ampak sploh v zadnjem letu tudi do drugih, saj nosimo maske, obvezno testiranje za covid postaja pogoj za (učiteljsko) službo, potni list z dokazilom o cepljenju pa za prečenje meja.

A kako smo se v manj kot letu dni iz družbe individualistov, materialističnih in odtujenih narcisov lahko tako hitro prelevili v družbo altruistov? Ki jim čez noč ni več mar le za lastno npr. zdravje in življenje, ampak predvsem za druge, za skupnost? Morda, ker je skupno povezano z individualnim?

Znano je, da kapitalizem poganjajo – potrebe. Vedno na novo iznajdene, nikoli izčrpane. In kar naenkrat imamo lahko le še potrebo po – hrani, rekreaciji v regiji in v najboljšem primeru turni smuki. Ne! I want my life back! Hočem nazaj svoje potrebe! Po povratni letalski karti za katero od evropskih prestolnic za ceno 50 evrov, po hrvaškem morju kadarkoli se mi zahoče, po znoju teles na koncertu.

A da se vse to spet vrne, kot je predstavljeno, smo vsak dan osebno in družbeno, menda celo globalno, soočeni predvsem s potrebo po – zdravju. Z željo po občutku varnosti. Ki naj bi ju nahranila nošenje maske, fizična distanca, prezračevanje, sledenje okuženim in zato množična testiranja, cepljenje. Imamo torej potrebo, željo, predstavljeni so nam načini njune zadovoljitve. Da bo spet vse – skoraj kot nekoč, v pred-kovid normalnosti. Ko smo še vedeli, da so družbeno odgovorna

podjetja takšna predvsem zaradi davčnih olajšav. Kaj pa je danes v ozadju tako skorajda hipno posvojene solidarnosti in družbene odgovornosti vsakega od nas, ki smo se »v dobro drugih«

pripravljeni odreči denimo svoji telesni integriteti?

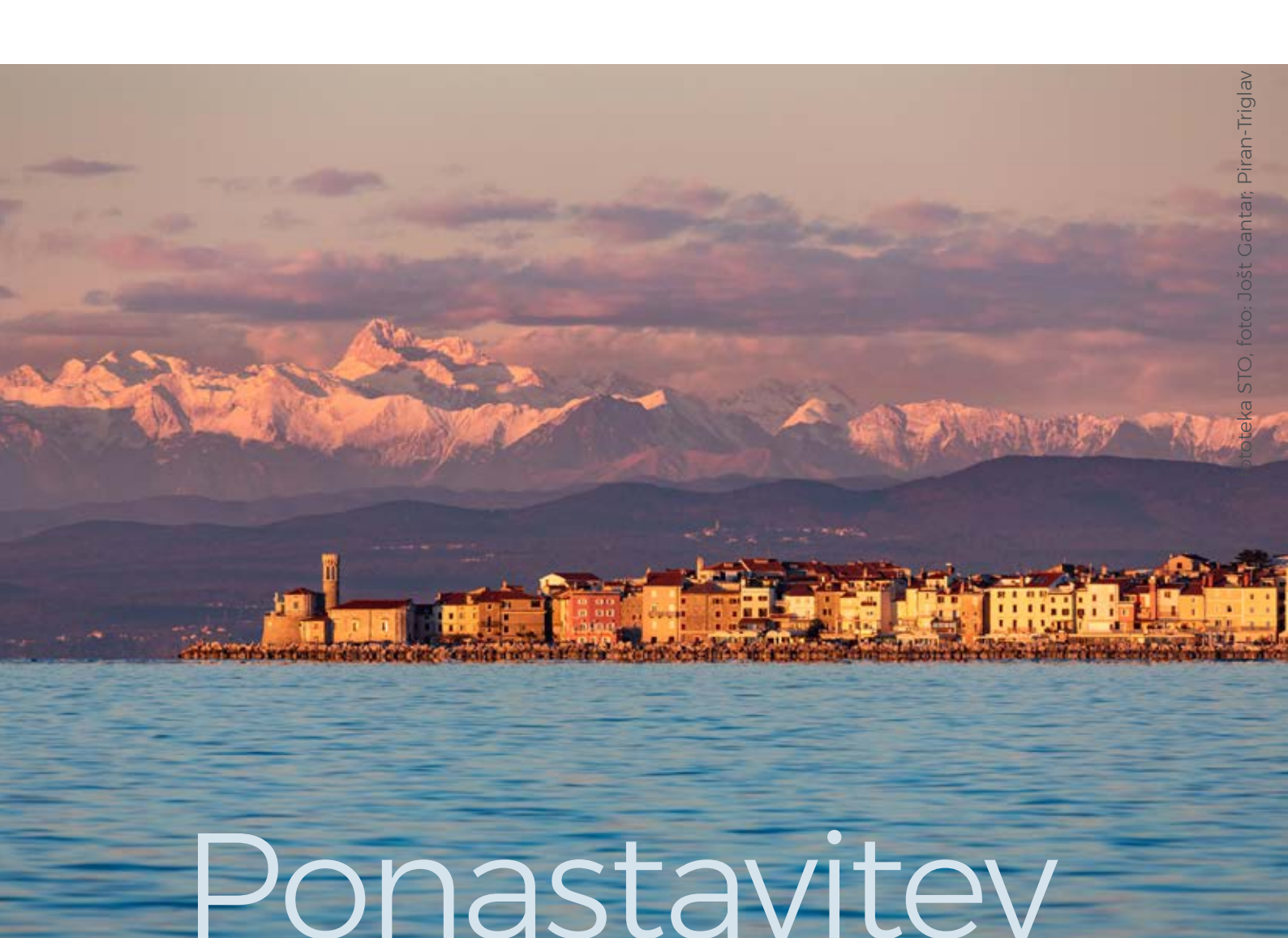
Strah pred kaznimi? Izguba službe? Gre za najbolj perverzno

obliko sebičnosti, individualizma in narcizizma, ko se upanje na čimprejšnje vnovične lastne užitke in dobrobit skriva za odgovornostjo za druge in navidezno solidarnostjo?

»Divjakov« ne razumemo, da ne uvidijo krutosti, ki jo dopuščajo nad vsako od deklic z (zavoljo skupnosti) obrezanimi genitalijami. Kako to, da ne uvidijo, da posegajo v telesno integriteto, suverenost, svobodo vsake posebej?

Obenem obveznih testiranj (učiteljev in vzgojiteljev) ne vidimo kot primerljivega posega v naša telesa, postavljena pred eksistencialne izbire: ali služba ali telesna integriteta? Danes s testi, jutri s cepivom. Ne zmoremo primerjav, da dopuščamo množično (samo)zlorabe, v katere se potiskamo, ker smo bojda brez izbire. Ker zavoljo službe delodajalcu damo na uporabo lastna telesa. Včasih se je temu reklo prostitucija. V katero pristajamo »zavoljo drugih, zavoljo vseh«, pa tudi zaradi lastnih želja. Posiljevanje odločevalcev pa zato še vedno ni nič manj kot – zloraba. Le da je za razliko od marsikatero afriške deklice niti ne dojemamo kot take. Ker zaupamo, da naši plemenski poglavarji že vedo, zakaj je dobro in prav, da jim svoja telesa dajemo na razpolago. Še vedno namreč upamo na počitnice na Hvaru, smučanje v Kronplatzu in na vikend izlet v Barcelono, da bodo taki kot »nekoč«. Čeprav naša telesa, naša svoboda, naša življenja niso in ne bodo več predvsem – naša.

Kako smo se v manj kot letu dni iz družbe individualistov, materialističnih in odtujenih narcisov lahko tako hitro prelevili v družbo altruistov?

Ponastavitev Slovenije - **oblast in kapital nista nad ljudmi!**

Gibanje Zdrava družba

Gibanje Zdrava družba združuje ljudi, ki se v celoti zavedajo in razumejo odgovornost do slovenskega naroda in slovenske države. Gibanje je zastavljeno kot povezovalna civilna iniciativa, ki udejanja svoje aktivnosti in interese na različne načine, nepolitično in politično. Vsak državljan in državljanka lahko sodeluje pri udejanjanju vizije Zdrava družba na način, ki mu najbolj ustreza. V ta namen gibanje Zdrava družba vzpostavlja vse formalne oblike delovanja, potrebne za realizacijo zastavljenih ciljev. V okviru gibanja se povezujejo različne interesne skupine, ki si udejanjanje svojih razvojnih idej zagotavljajo skozi društvo, inštitut in stranko.

Pomembna oblika komuniciranja gibanja Zdrava družba z javnostmi je neodvisno in nekomercialno glasilo »Ozaveščeni«. Na vsebine glasila Ozaveščeni ne morejo vplivati oglaševalci ali kakršnekoli komercialne interesne skupine, saj se financira izključno z donatorskimi sredstvi.

Glasilo zagotavlja verodostojne in nekomercialne vire informacij in vsebin za razumevanje dogajanj doma in v svetu za potrebe ustvarjanja zdrave družbe. Namenjeno je predvsem tistim, ki jim za ozaveščanje in razumevanje dejanskega stanja manjkajo ključne informacije, ki jih v množičnih medijih ni moč zaslediti.

Gibanje Zdrava družba predstavlja narodnostne motive in razvojno vizijo svojega delovanja ter nujna izhodišča, potrebna za vzpostavitev pričetka normalizacije stanja v naši državi.

Naš narodnostni premislek

Z besedami »stati inu obstati« je Primož Trubar v svoji pridigi in v prvi slovenski knjigi leta 1550 poudaril pomen človekove duhovne pokončnosti, poguma in zvestobe. Z dediščino naših prednikov si neomajno ustvarjamo našo pot naprej. **»Stati inu obstati« pomeni delovati!**

Slovenski narod je narod z izjemnim izročilom, ki je vredno, da se ohranja naprej. Teh vrednot ne smemo pozabiti ali izničiti. Zato lahko prav vsak od nas naredi vse, da **ohranimo kulturno dediščino in našo prelepo deželo** - zeleni dragulj Evrope. Ozaveščanje **spoštovanja, radosti in hvaležnosti do naše domovine** je del ohranjanja naše identitete. Ne smemo pristajati na razprodajo in onesnaževanje naše zemlje, naših semen,

naših voda, našega zraka, naših ljudi. Kajti vse naštetost smo mi, vse to so neločljivi gradniki vsakega med nami. Prihaja čas, da **vstanemo** proti temu, kar se dogaja v naši državi. Ne zaradi tega ali onega nesposobnega voditelja. In ne zaradi spornih škodljivih ukrepov razglashene krize. Ampak zaradi **ohranitve nas samih, naših življenj, našega sobivanja**, da začnemo izkazovati našo pripadnost, ljubezen in spoštovanje do svojega rodu in narodnega bogastva, ki ga **varujemo za naše zanamce**.

Za naš razvoj in dobro delovanje potrebujemo **več samozvesti in zdravo samopodobo, medsebojno spoštovanje in skupne življenjske vrednote**. Naša indoevropska dediščina, slovanski jezik in prostor na prehodu iz osrednje Evrope na Balkan, je srce Evrope, stičišče slovanske, romanske, germanske in ugrofinske kulture. Navdihujoča geografska pestrost od Alp do Jadrana, od panonske nižine in kočevskih gozdov je tkivo našega bogatega kulturnega izročila. **Slovenija je dežela najstarejšega glasbila in najstarejšega vozila na svetu**. Naši ljudje, talenti vseh vrst, znanstveniki, umetniki, športniki, podjetniki... so poznani po vsem svetu. Naša država je ena najbolj varnih na svetu in najbolj prijaznih za življenje otrok. Imamo vse, kar imajo veliki in še nekaj več. Naša maloštevilnost nam omogoča, da smo razvojno hitreje prilagodljivi in bolj ustvarjalni. Kot narod nedvomno predstavljamo nekaj, kar človeštvo potrebuje, sicer nas ne bi bilo več. **Naš položaj nas postavlja v vlogo povezovalca in posrednika med različnimi skupinami**. Ker smo majhni, ne ogrožamo nikogar, naša preteklost je čista, nikoli nismo bili okupatorji in nismo nasilno kolonizirali sveta. Kot narod se znamo povezovati in udejanjati naše skupne interese. Naš največji izziv pa je naše mednarodno sodelovanje.

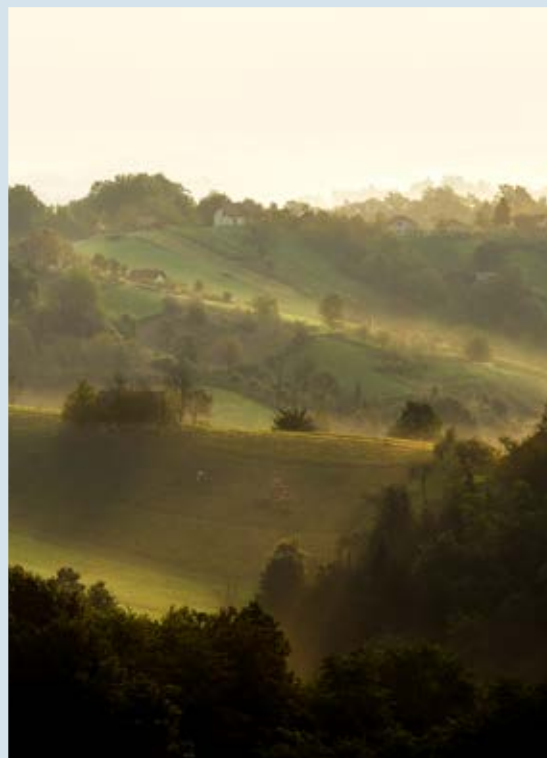
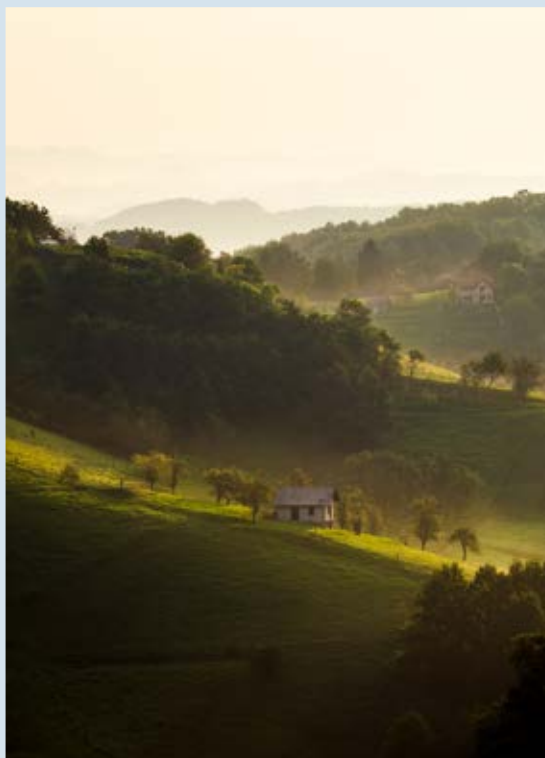
Kot majhen narod se že skozi celotno zgodovino borimo za svoj prostor in obstoj med velikimi, kar nas bega in utruja ter občasno razdvaja. A tega smo vajeni, to zmoremo zdržati in naposled vse na novo urediti v našo skupno korist. In zdaj je napočil ta čas, da se pričnemo spet posvečati samim sebi, **da se nacionalno poenotimo in povežemo vse tisto, kar nas je v preteklosti razvezalo** ter razvojno združimo vse pomembne, tudi pozabljene ali zanemarjene koticke našega družbenega tkiva. **Zedinjeni v gibanju in s ciljem ustvarjanja zdrave družbe v korist vseh**, bomo lahko to nalogo hitro in dobro opravili ter se v prihodnje v naši deželi nadejali obilnega in neusahljivega pretoka življenjske sile, s katero bomo kos vsem razvojnim izzivom prihodnosti.

Razvojna vizija za Slovenijo

Slovenija bo v dveh letih postala suverena država neodtujljivih človekovih pravic in svoboščin ter ustavne demokracije in pravne regulative v korist vseh državljanek in državljanov ter celokupne narave. Najprej sta bila Človek in Narava, šele zatem država!

Naše bodoče državnike bodo odlikovale vrline, kot so pravičnost, sočutje, strpnost, preudarnost, pogum, vljudnost, v družbi pa bomo uveljavili vrednote, kot so zdravje in dolgoživost, srečno otroštvo, ustvarjalno delovno okolje, varna starost, spoštovanje narave, medsebojna solidarnost, osebna odgovornost, etično ravnanje, socialna pravičnost, blaginja za vse, spoštovanje izročil in ustavna zaščita .

Razvoj in napredek se bosta odražala v našem zdravju, vzpostavljenem na medsebojnem sodelovanju in kakovosti sonaravnega bivanja v okviru lokalne samooskrbe ter oživljanja gospodarstva in negospodarstva kot priložnosti za ustvarjalnost in korist vseh ljudi.

fototeka STO, foto: Amadeja Knez; Podčetrtek

Ureditev najbolj perečih problemov

1. **Ukinitev razglašene krize** in nekoristnih in neučinkovitih ukrepov ter normalizacija in sanacija družbenega življenja. Pristop k **načrtni in sistematični prenovi upravljanja države** v skladu z zastavljeno vizijo za zagotovitev **suverenosti** Republike Slovenije. Vzpostavljanje oz. **ugotavljanje krivdne odgovornosti** za negativne posledice osebnih in službenih ravnanj. Uvedba preiskave z **revizijo spornih dejanj** aktualne oblasti in stroke z namenom ugotavljanja **politične in pravne odgovornosti** za povzročeno materialno in nematerialno škodo v odškodninsko-kazenskih obravnavah.
2. **Otroci so naša svetinja!** Na njih, kot posameznih bitjih ali generacijah ni dovoljeno nobeno eksperimentiranje! Država se mora **otrokom in staršem opravičiti in oddolžiti za povzročeno škodo**. Otroci in mladina se morajo takoj vrniti v vrtce in šole, povrniti jim je treba otroštvo oz. mladost ter zagotoviti primerno vzgojo in izobraževanje. Izdelati je treba **poseben program za sanacijo povzročene razvojne in psihološke škode**. Pedagoške delavce je treba pričeti osveščati in opolnomočiti za zaščito in varovanje otrok v vsakršnih izrednih situacijah, da takšen nehuman eksperiment v naši državi ne bo nikoli več možen. Naloga vzgoje in izobraževanja je podpora razvoju svobodomiselnega in etično osveščenega ter vsestransko razvitega in opolnomočenega človeka.
3. **Popolna prenova sistema oskrbe naših starostnikov**. Država se mora **starostnikom in njihovim svojcem opravičiti in oddolžiti za povzročeno trpljenje**. Uvedba neodvisne **interdisciplinarne nacionalne preiskave o postopanjih v domovih starejših občanov** v zvezi s preventivo in zdravljenjem t.im. epidemične bolezni Covid19. Priprava načrta vzpostavljanja javne mreže storitvenih dejavnosti za prehod na pretežno oskrbo starostnikov v domačem okolju. Za vsakega državljan-a/ko se bo izdelal **socialni načrt za zagotovitev pravice do človeka dostojnega življenja in blaginje**.
4. **Zagotovitev objektivnega informiranja v javnih medijih**. Država se mora **za namerno medijsko povzročanje strahu ljudem opravičiti in oddolžiti**. Pripraviti je treba oddaje in prispevke, ki bodo ljudi seznanili z vsemi dogajanjem pri nas in v svetu, ki so bila zatajevana in preganjana ter dostopna le redkim preko e-socialnih omrežij. Država je dolžna nesporno skrbeti za informiranje vseh v državi, tudi tistih, ki ne spremljajo novic na elektronskih napravah. Potrebno je tudi javno tiskano glasilo. Uvesti je treba **preiskavo in sankcioniranje lažnega poročanja in sporne propagande ter cenzuriranja svobode in govora** v javnih medijih in e-socialnih omrežjih, ki smo jim bila priča.
5. **Uveljavitev preventive kot osnove zagotavljanja zdravja. Svobodno odločanje glede vseh medicinskih postopkov in posegov** je brez izjeme temeljna človekova pravica in svoboščina. Zagotovitev svobodne pacientove izbire načina in metode zdravljenja v javnem zdravstvu in komplementarni medicini v okviru obstoječega sistema dopolnilnega zavarovanja. Uvedba **razdeljevanja preventivnih paketov preizkušenih učinkovitih zdravil za zdravljenje Covid19 vsem ljudem v državi**. Vzpostavitev **faze mirovanja** za vsa obstoječa cepiva oz. cepljenja do nesporne strokovne ugotovitve potrebnosti in neškodljivosti cepiv. Uvedba neodvisne interdisciplinarne nacionalne preiskave o postopanju in načinu diagnosticiranja in zdravljenja ter evidentiranja smrti pri t.im. epidemični bolezni Covid19.
6. **Na obdelovalnih površinah v državi se mora pričeti pridelava za nacionalno samooskrbo s hrano**. Zdrava hrana je **nacionalna prioriteta**. Prioriteta razvoja in subvencioniranja je **organsko pridelana varna in zdrava hrana**. Podpora vzpostavljanju mrež za lokalno samooskrbo. Vzpostavitev **faze mirovanja** uporabe kemičnih oz. škodljivih herbicidov, pesticidov, spornih gnojil ter gensko spremenjenih semen in živil ter vseh izdelkov za vnos v človeško in živalsko telo ter v naravo do nesporne strokovne ugotovitve njihove neškodljivosti.
7. **Vzpostavljanje zdravega okolja in varovanje narave ter sonaravni razvoj, ob hkratnem razvijanju in uvajanju naprednih visoko-tehnoloških rešitev, a nikoli na račun zdravja ali blagostanja ljudi**. Uvajanje okolju in zdravju manj škodljivih virov energije in materialov. Revizija vseh ekoloških oz. zelenih dogovorov z vidika nevarnosti prevlade korporativnih interesov in zlorabe znanosti. Uvedba **faze mirovanja** za

fototeka STO, foto: Ciril Jazbec; Zelena Slovenija

- uvajanje novih tehnologij, ki spreminjajo elektro magnetna polja v naših javnih in privatnih ter službenih okoljih. Preučitev **varnosti spreminjanja elektro magnetnih polj za zdravje človeka, živali in narave**. Vzpostavitev temeljite javne razprave o razvoju tehnologij bodočnosti (digitalizacija, umetna inteligenca, digitalizacija, robotika, virtualna realnost...) z vidika **nevarnosti poseganja v svobodo človeka** in razvoja civilizacijsko spornega transhumanizma.
8. **Državna uprava in javni sektor morata pri svojem delovanju izkazovati zavedanje, da sta v službi naroda in dokazovati namero delovanja v korist vseh ljudi.** Vse državne in javne institucije morajo biti **dostopne ljudem**. Vsi podatki in kontakti zaposlenih in odgovornih oseb morajo biti **javno objavljeni** na spletnih portalih in na sedežih organov, zaposleni pa morajo biti tudi **osebno dostopni** in na voljo za vse vsakdanje potrebe ljudi, tudi z vidika dejanskega upoštevanja ljudske iniciative in participativnega upravljanja. Za prehod v novo družbo naj se vzpostavi **projektna tehnična vlada**, ki mora delovati v dobrobit ljudi in naroda, ne v korist kapitala.
 9. **Gospodarstvo in negospodarstvo v državi, zasebno in javno, sta namenjena zadovoljevanju potreb ljudi, to je potrošnikov oz. uporabnikov.** Vsakršno ravnanje v škodo ljudi je nesprejemljivo. **Soodgovornost** zaposlenih pri tem ni izključena. Organizacije se morajo ljudem **opravičiti za motnje v oskrbi, za nedostopnost storitev in izdelkov ter zlasti za poniževalno obravnavo ljudi v dolgih čakalnih vrstah, izpostavljenih slabemu vremenu**. Treba je vzpostaviti mehanizem, ki ne bo nikoli več dopuščal takšnega samo-destruktivnega ravnanja pravnih oseb v škodo ljudi ter preučiti možnost vzpostavitve so-upravljavskih mehanizmov zaščite pred takšnim delovanjem. Ponovno je treba vzpostaviti **javni inštitut varstva potrošnikov**.
 10. **Potrebne so ustavne in zakonske spremembe.** Dokaz za to je že samo

dejstvo, da smo se v Sloveniji v letu 2020 in 2021 znašli v razmerah, podobnih časom politike tretjega rajha, saj se ‚naša‘ **vlada obnaša kot korporacija** ter nam ‚uradno‘ krši naše pravice in svoboščine, nas izpostavlja fizičnemu, psihičnemu, ekonomskemu maltretiranju in nas vse, od otrok do starostnikov, škodljivo omejuje in kaznuje ter nam povzroča veliko škodo in trpljenje. Za državo je človek svetinja – **blaginja ljudi ima prednost pred vsakim profitom**, človek je v primerjavi s korporacijo obravnavan privilegirano. Potrebna je **poprava storjenih ekonomskih in davčnih krivic ljudem**. Zato je nujna nacionalna javna razprava o potrebnih ustavnih in zakonskih spremembah. Pregledati je treba tudi vso ostalo zakonodajo in iz nje **izločiti vse, kar ni v korist vseh ljudi v državi**, tudi na področju ločitve cerkve od države. Vzpostaviti je treba učinkovite pravne varovalke proti družbi škodljivemu delovanju (okoriščanja, zlorabe, korupcije...). Preučiti je treba tudi naše nadaljnje članstvo v vseh mednarodnih zvezah, v kolikor nas to

ovira pri svobodnem razvoju kot naroda in takoj izstopiti iz posameznih, za Slovenijo škodljivih in nekoristnih povezav.

11. V nadaljevanju bo gibanje Zdrava družba predstavilo tudi celovit program prenove naše države, ki bo opredeljeval temeljna razvojna področja, potrebna za vzpostavitev zdrave družbe in možne strokovne rešitve za zagotavljanje srečnega življenja slehernemu med nami.

Pridružite se nam, vabljeni!

*www.zdravadruzba.si
mismo@zdravadruzba.si*

fototeka STO, foto: Aleš Krivec, Grad Kamen, Begunje

Nagrada

za trud, vztrajanje in potrpežljivost: resolucijo Sveta Evrope o vprašanju obveznega/prisilnega cepljenja za SARS-Cov-2, COVID-19

dr. Andraž Teršek

Spomladi leta 2020 sem napisal in odposlal **pismo** Svetu Evrope na temo prisilnega/obveznega cepljenja. Z njim sem želel vzpodbuditi to nadnacionalno institucijo, da stori tisto, kar bi že zdavnaj morale storiti Evropsko sodišče za človekove pravice v primeru *Vavrička proti Republiki Češki* – sprejeti končno odločitev Velikega senata. Pred tem in po tem sem objavil nekaj strokovnih in poljudno strokovnih člankov na to temo.

Potem sem napisal znanstveni članek na to temo.

Proti koncu poletja sem napisal in poslal **drugo pismo** Svetu Evrope na to temo.

Vanj sem vključil tudi vprašanje obveznega/prisilnega cepljenja za Covid-19. Priložil sem svoj članek. Še enkrat sem poskusil vzpodbuditi Svet Evrope, da zavzame stališče do vprašanja obveznega/prisilnega cepljenja (angl. *compulsory/mandatory vaccination*).

Nekje v vmesnem času sem na Evropsko sodišče za človekove pravice poslal "pismo prijatelja sodišča" (*amicus curiae*), s katerim sem nagovoril to visoko sodišče z željo, da vendarle odloči v primeru *Vavrička in drugi proti Republiki Češki*. Nisem pričakoval odgovora, a sem ga vseeno dobil. Sodišče mi je vljudno odgovorilo, da pisma iz procesnih razlogov ne more sprejeti kot udeležbo tretje stranke v postopku. Tega tudi nisem

pričakoval, sem bil pa ob odgovoru sodišča prijetno presenečen.

Potem sem svoj znanstveni članek na to temo objavil v znanstveni publikaciji.

Ne vem, ali je pismo vplivalo na dogajanje v tej nadnacionalni instituciji ali ni. To tudi ni pomembno. Tisto, kar je pomembno, vsaj zame, je današnja novica, da se je Svet Evrope (točneje – Parlamentarna skupščina Sveta Evrope) opredelil do vprašanja prisilnega/obveznega cepljenja za Covid-19. Z resolucijo. Parlamentarna skupščina Sveta Evrope je storila to, kar bi po mojem prepričanju že zdavnaj moralo storiti Evropsko sodišče za človekove pravice.

Vsebina resolucije se optimalno ujema z mojimi bistvenimi poudarki v pismu in članku, seveda tudi z mojimi bistvenimi poudarki v pobudi za presojo ustavnosti veljavnih predpisov v Republiki Sloveniji, ki urejajo to vprašanje. In tega sem se razveselil.

Gre za **Resolucijo Sveta Evrope št. 2361 (2021)**:

Najprej uvodna predstavitev pomena Resolucije, ki je dostopna na svetovnem spletu.

»Odlične novice Sveta Evrope (CoE), vodilne svetovne organizacije za človekove pravice, ki je organ upravljanja Evropskega sodišča za človekove pravice. Kot se verjetno zavedate, je Svet Evrope drugačen in ločen od Evropske unije. Velika Britanija in Irska sta pogodbenici Sveta Evrope in Evropskega sodišča za človekove pravice. To je odlična novica za ljudi, ki jih skrbi obvezno cepljenje ali diskriminacija glede statusa cepljenja. Danes je izglasovana resolucija Sveta Evrope, ki državam prepoveduje, da bi cepljenje proti covidu postalo obvezno ali da se lahko uporablja za diskriminacijo delavcev ali kogarkoli, ki se ne cepi.«

Resolucija naslavlja bistvena vprašanja in odraža stališče te institucije glede tega vprašanja, kot sledi:

7.3 glede zagotavljanja visoke sprejemljivosti cepiva:

7.3.1 zagotavljanje obveščenosti državljanov, da cepljenje NI obvezno in da se na nikogar ne pritiska politično, socialno ali kako drugače, da se cepi, če tega ne želi narediti sam;

7.3.2 zagotoviti, da nihče ne bo diskriminiran, ker ni bil cepljen zaradi možnih tveganj za zdravje ali ker noče biti cepljen;

7.3 glede jamstva za visoko sprejemljivost cepiva:

7.3.1 zagotoviti, da so državljani obveščeni, da cepljenje NI obvezno, da se na nikogar ne pritiska politično, socialno ali kako drugače, da se cepi, če tega ne želi narediti sam;

7.3.2 zagotoviti, da nihče ne bo diskriminiran, ker ni bil cepljen zaradi možnih tveganj za zdravje ali ker ni želel biti cepljen.

Celoten dokument je dostopen na povezavi: <http://bit.ly/ozv-1>.

Pohitel sem in na temelju te Resolucije nemudoma dopolnil že vloženo pobudo, ki smo jo vložili skupaj z dvema zdravnicama in enim zdravnikom s predlogom, da Ustavno sodišče do končne odločitve **zadrži izvajanje ZNB-B**, 31. člena ZNB, 68. člena ZZdr, Uredbe vlade RS, sklepa vlade RS in odredbe Ministrstva za zdravstvo.

Vlogo sem dopolnil z več kot dvajsetimi znanstvenimi viri in dodatnim dokaznim gradivom.

Pobuda sicer problematizira tudi ustavnost **39. člena ZNB** in **Odloka o začasni delni omejitvi gibanja ljudi in prepovedi zbiranja ljudi zaradi preprečevanja okužb s SARS-CoV-2** (Uradni list RS, št. 193/20, 196/20, 204/20, 2/21, 5/21). Posebna pozornost je v pobudi namenjena problematiziranju ustavnosti **PCR in hitrih testov** ter posledic rezultatov takšnega testiranja državljanov in državljanov Republike Slovenije.

Pobuda je na Ustavnem sodišču evidentirana z opravično številko **U-I-17/21-5**.

Najverjetneje to ni bila zadnja vsebinska dopolnitev in razširitev pobude. Vsaj upam, da ne.

Sklenem. Končno! Zdaj se je šele dobro začelo ... *Let the Force be with Us.*

Op.: dve pismi sta bili poslani tudi institucijam WHO, Združenim narodom (UN) in Evropski komisiji (EC), ki pa so se od teme v e-odgovoru distancirale.

Objavljeno 29. 01. 2021 na blogu andraz-tersek.si

Covid-19: politizacija, korupcija in zatiranje znanosti

Kamran Abbasi

ČLANEK JE 13. NOVEMBRA 2020 OBJAVILA ENA NAJSTAREJŠIH IN NAJBOLJ UGLEDNIH MEDICINSKIH REVIJ NA SVETU, BRITISH MEDICAL JOURNAL. ORIGINALNI ZAPIS SE NAHAJA TUKAJ, NA STRANI FB SLOVENSKI ZDRAVNIKI PA SO SLOVENSKI ZDRAVNIKI PRIPRAVILI PREVOD, DA BI S TEM SEZNANILI ŠIRŠO SLOVENSKO JAVNOST.

Politiki in vlade zatirajo znanost. Trdijo, da to delajo v interesu ljudstva, da s tem pospešujejo dostopnost do diagnostike in zdravljenja ter v podporo napredku, da bi produkti tako neprimerljivo hitreje prišli na tržišče. Oba razloga sta delno verjetna; največje prevare so zasnovane na zrnu resnice. A zaskrbljujoče je prikrito dogajanje.

Znanost zatirata politična in finančna korist. Pandemija Covid-19 je v velikem obsegu omogočila državno korupcijo, kar je škodljivo za javno zdravje. Za to oportunistično prevaro so odgovorni politiki in industrija. Prav tako nosijo odgovornost znanstveniki in strokovnjaki za zdravje. Pandemija je razkrila, kako hitro lahko v nujni situaciji pride do manipulacij zdravstveno-političnega kompleksa – v času, ko je še toliko bolj pomembno zaščititi znanost.

Primer zatiranja znanosti je kontroverznost testiranja na protitelesa za Covid-19. Operacija Moonshot, ki jo je odredil britanski premier, je odvisna od takojšnje in široke dostopnosti natančnih diagnostičnih testov. Odvisna je tudi od vprašljive smiselnosti preseganja množic – poskus, ki poteka v Liverpoolu s PCR testi, katerih napovedna vrednost je povsem nezanesljiva, če testiranec nima kliničnih simptomov in znakov.

Incident je povezan z raziskavo objavljeno v BMJ, ki je ugotovila, da je vlada priskrbela teste za protitelesa, ki v resnični uporabi ne dosegajo rezultatov, ki jih zagotavlja proizvajalec. Raziskovalci Inštituta za javno zdravje Anglije so skupaj z drugimi inštituti uspeli objaviti izsledke svoje raziskave, preden je vlada sklenila pogodbo za nakup milijonov teh testov. Nakup je preprečilo ministrstvo za zdravje in urad predsednika vlade. Zakaj je bilo pomembno priskrbeti te teste brez potrebne temeljite preiskave?

Politiki pogosto trdijo, da upoštevajo znanost, vendar je to zavajajoče posploševanje. Znanost je redko absolutna. Redko je uporabna v vsakem okolju ali na vsaki populaciji. Nesmiselno je hlapčevsko slediti znanosti ali dokazom. Za učinkovit pristop je za politike, torej imenovane javne odločevalce, bolje, da so ob

sprejemanju odločitev v dobro ljudstva informirani in vođeni s strani znanosti. Vendar tudi ta pristop ohrani javno in strokovno zaupanje le, če je znanost na razpolago za temeljito raziskovanje, brez političnega vmešavanja, saj je s tem sistem transparenten in ni ogrožen z vidika konflikta interesov.

Znanost je redko absolutna.

Odziv Velike Britanije na pandemijo se preveč zanaša na znanstvenike in druge vladne svetovalce, pri katerih so opazni zaskrbljujoči konflikti interesov, vključno z deleži v podjetjih, ki proizvajajo diagnostične teste, zdravila in cepiva za Covid-19. Vladni svetovalci so sposobni ignorirati ali selekcionirati znanost – druga beseda za zlorabo – in si privoščiti propagando, ki je v prid njihovim lastnim proizvodom, proizvodom njihovih prijateljev ali poslovnih partnerjev.

Kako lahko znanost v teh izrednih časih obvarujemo? Prvi korak je popolno razkritje konflikta interesov vlade, politikov, znanstvenih svetovalcev in odgovornih na vodilnih mestih, kot so predstojniki diagnostičnih inštitutov, dobaviteljev diagnostičnih testov in dobaviteljev cepiv. Drugi korak je popolna transparentnost glede odločitev, procesov in vedenja, kdo je odgovoren za kaj.

Ko sta transparentnost in odgovornost vzpostavljeni kot normi, naj bi posamezniki zaposleni v vladi delali samo na področjih, ki niso povezana s kakršnimkoli konfliktom interesov. Strokovnost je možna le brez pristranskosti konflikta interesov. Če je takšno strogo pravilo neizvedljivo, je z vidika dobre prakse nujno potrebno, da ljudje s konfliktom interesov niso vpleteni v odločitve, ki vsebujejo izdelke in programe, pri katerih imajo finančni interes.

Za politike in znanstvene vladne svetovalce je v igri veliko dejavnikov. Od njihovih odločitev so lahko odvisne njihove kariere in finančno stanje. Toda njihova odgovornost in dolžnost do ljudstva sta pomembnejši. Znanost je javno dobro. Ni ji treba slepo slediti, vendar mora biti pošteno obravnavana. Še pomembneje je, da

Politiki in vlade zatirajo znanost. Trdijo, da to delajo v interesu ljudstva.

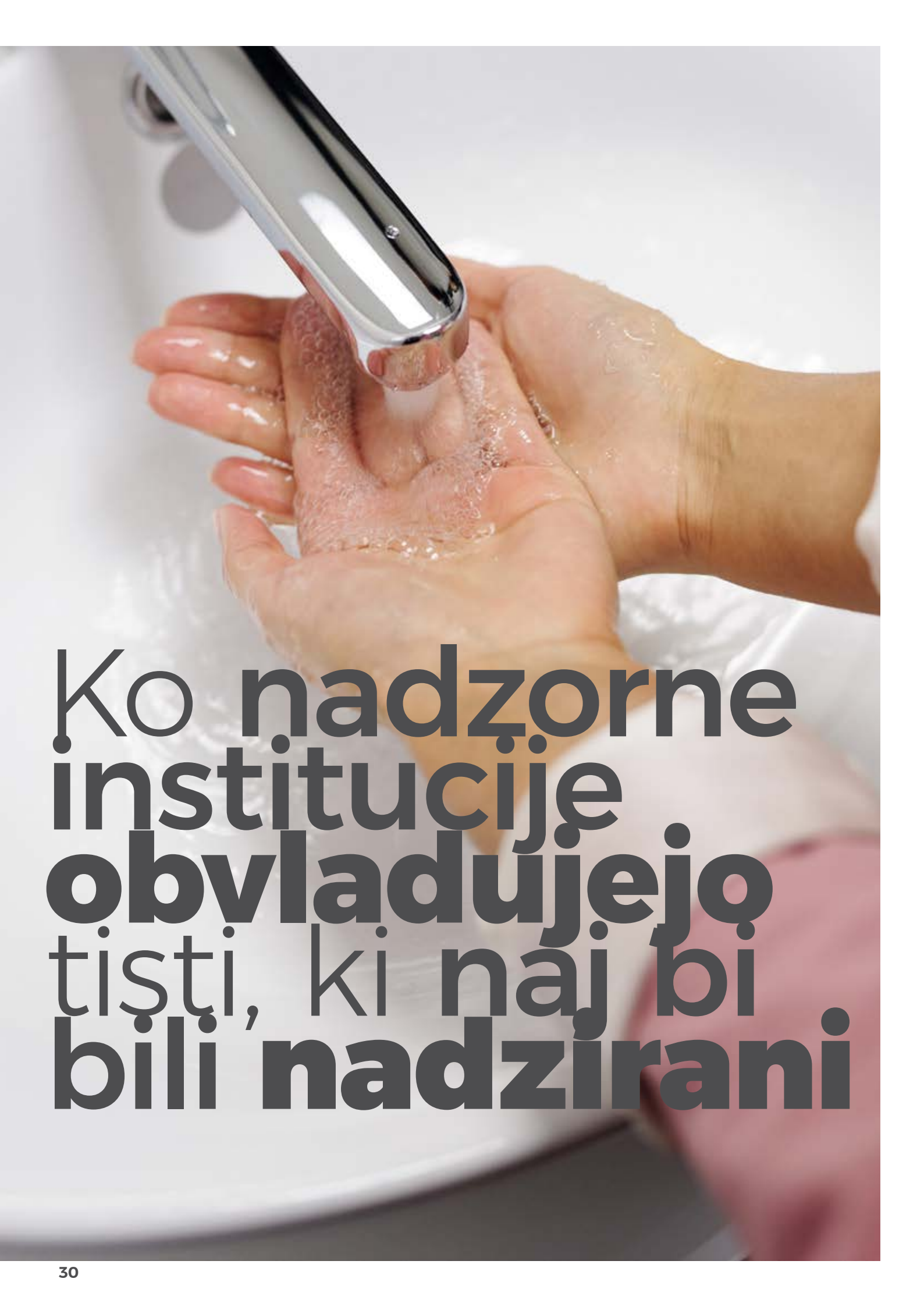

je zatiranje znanosti, pa naj bo to z zadrževanjem objavljanja prispevkov, selekcioniranjem raziskav ali z utišanjem znanstvenikov, nevarno za javno zdravje, ker povzroči smrti ljudi zaradi nevarnih ali neučinkovitih obravnav in prepreči, da bi imeli koristi boljše oskrbe. Kadar pride do vmešavanja v poslovne odločitve, ima to za posledico malomarno porabo davkoplačevalskega denarja.

Politizacijo znanosti so vzpostavili zgodovinsko znani najhujši avtokrati in diktatorji. Na žalost je njena vsakdanja prisotnost v demokracijah obžalovanja vredna. Povezanost med medicinsko znanostjo in politiko še poveča moč tistih na visokih položajih. In ko vplivni postanejo še uspešnejši in bogatejši ter zastrupljeni s težnjo po premoči, je neprijetna resnica znanosti še bolj potlačena. Ko dobro znanost zatira medicinsko-političen kompleks, ljudje umirajo.

članek je bil prvič objavljen novembra 2020 na portalu **planet-lepote.com**

PLANET *Lepote*
LEPOTA NI NAKLJUČJE

**Ko nadzorne
institucije
obvladujejo
tisti, ki naj bi
bili nadzirani**

ČE SMO SE KAJ NAUČILI V PRVIH DNEH LETA 2021 IN V LETU 2020 JE TO LEKCIJA, DA SI STROKA ŠE KAKO NI ENOTNA. IN DA SI PREDVSEM ZNANOST ŠE KAKO NI ENOTNA. KAR JE DOBRO. KER BI SICER ŽIVELI V ENOUMJU, KI JE CILJ IZBRANCEV, SAJ BRANIJO NJIM LASTNE INTERESE. TI NISO IN NIKOLI NE BODO INTERESI LJUDSTVA.

Pa pojdemo po vrsti. Že kar daljnega leta 2009, ko so množični mediji še »lahko« objavljali resnico o farmacevtskih prevarah, smo lahko brali o ogorčenju britanskih nevrologov, da vlada molči o nevarnostih (paralize, težave z dihanjem, tudi smrti), ki jih predstavlja cepivo proti »novi« gripi. Takrat je načrte Londona o pospešenem cepljenju (še!) kritizirala **Svetovna zdravstvena organizacija, ki je (takrat!) menila, da glede varnosti cepiva ne bi smeli tvegati.** Še bolj neverjeten je zadnji odstavek medijskega prispevka na rtvslo.si¹:

»Gripa kot «strašilo»?

Republikanec Dick Armey je za Financial Times povedal, da bo septembra in oktobra sledil „izbruh nove gripe, za katero bodo rekli, da je ravno tako huda kot črna kuga, da bi tako prisilili ljudi v glasovanje za reformo zdravstvenega sistema.“ „To je edini način, da Američanom vsilijo nekaj, česar Američani nočejo.“ Da bi še povečali paniko med ljudmi, naj bi oblasti v ZDA začasno zaprle šole.«

Zveni znano? Ponovno, citirani zapis je nastal leta 2009.

Kaj se je spremenilo v več kot enajstih letih? Pravzaprav vse. Od vloge množičnih medijev, ki so na vrhu neoliberalizma večinoma zgolj še trobilo interesnih skupin in kapitala, tudi t.i. javni mediji. Spremenil se je »interes« »stroke«, saj kot lepo izpostavlja dr. Dodič Fikfakova, ne pozna nikogar, ki ga niso vsaj povabili v študije in raziskave v močnem konfliktu interesov. Navsezadnje smo zadnja država v Evropski uniji (!) po namenjanju javnih sredstev za znanost, torej tudi raziskave v znanosti. Kar na stečaj odpira vrata interesu kapitala. Znanost pa je – za golo preživetje in redki za »nadstandard« in »penzije« – »primorana« žrtvovati nekoč čislano kredibilnost.

Bistveno se je spremenila tudi in predvsem vloga Svetovne zdravstvene organizacije. Danes ne izpostavlja (več) problema varnosti cepiv, kar bi morala biti prvinska skrb vseh tovrstnih institucij na svetu, pa ni.

Kaj se je zgodilo?

Zgodil se je kapital. Najprej načrtno pustošenje proračunov Združenih narodov in agencij znotraj sistema ZN (pri čemer je prednjačila Amerika) in ob napovedanem izstopu ZDA iz financiranja Svetovne zdravstvene organizacije močna prevlada zasebnih finančnejev, kjer je na prvem mestu Fundacija Billa in Melinde Gates, sledijo pa organizacije (GAVI in Rotary), ki so tako ali drugače povezane s prej omenjenima, oziroma so že ustanovljene z namenom promocije cepiv.²

To pa še zdaleč ni vse. Če vstop kapitala na višku neoliberalizma v organizacije kot je WHO, še lahko izkazujemo s podatki o njihovih načrtnih prispevkih proračunom organizacij, pa je bistveno težje predstaviti še mnogo hujšo obliko neoliberalizma. Ta je – v tem primeru s strani farmacevtskih multinacionalk, načrtno podjarmila vse nadzorne institucije, ki naj bi nadzirale prav farmacevtske multinacionalke oziroma njihove izdelke: zdravila in kraljico kapitalskih zaslužkov – cepivo.

Tudi doma imamo tovrsten primer, do katerega pridemo, če sledimo diagramu, kdo sestavlja upravljavski svet Evropske agencije za zdravila (EMA) – ki imenuje tudi direktorja/ico EMA. Vanj so namreč imenovani predstavniki vseh držav članic, seveda tudi Slovenije – pri čemer je Slovenija ena redkih držav, ki je v EMA zastopana zgolj z enim predstavnikom in ne tudi namestnikom (tako je Slovenija v družbi Grčije, Litve in Portugalske). Ko pridemo do imena slovenskega predstavnika ugotovimo, da je to direktor JAZMP – Javne agencije za zdravila in medicinske pripomočke, najpomembnejšega nadzornika na trgu medicinskih proizvodov v Sloveniji. In ko ob imenu g. Momirja Radulovića odpreš njegov življenjepis, obnemimo.

Gospod Radulović ima namreč res impresivno kariero, ki jo je gradil od leta 2005 izključno v farmacevtskih multinacionalkah – Roche in GSK. Ta je po zgolj nekaj mesecih vodenja enote GSK za cepiva in HIV leta 2018

Če smo se kaj naučili v prvih dneh leta 2021 in v letu 2020 je to lekcija, da si stroka še kako ni enotna.

Top 10 financial contributors to WHO

Two-year contributions (2018 and 2019)
in millions of US dollars

Source: WHO | Pledged amounts | April 2020

¹ Rtvslslo.si: »Smrtonosno cepivo proti novi gripi?«, 17. avgust 2009.

² Vir: <https://www.dw.com/en/facing-covid-19-world-health-organization-in-crisis-mode/a-53488855>

Prvinski konflikt interesov, ki ni sporen nikomur. No, mnogim je. Problem pa je v tem, da je večina tiho.

"Kdo bo odgovarjal, če se ugotovi, da je Vlada RS delovala protizakonito in v svet JAZMP imenovala člana, pri katerem je ugotovljeno navzkrižje interesov?"

postal direktor nadzorne institucije, ki naj bi nadzirala farmacevtske multinacionalke. Prvinski konflikt interesov, ki ni sporen nikomur. No, mnogim je. Problem pa je v tem, da je večina tiho, imenovanje direktorja pa omogoča vsakokratna vlada z imenovanjem sveta JAZMP.

Rekli boste pretiravanje, slučaj in še kakšen samostalni ali pridevnik zraven. In lahko bi res bilo tako, če ne bi obstajalo res veliko pisnih virov množičnih medijev, ki zapisano še nadgrajujejo. V negativnem smislu, da ne bo pomote.

JAZMP ima v svetu sedem članic in članov (štirje na predlog vlade), v aktualni sestavi od sedmih zgolj ena doktorica znanosti in en magister znanosti. Med imeni najdemo tudi ime Polone Križnar, ki je celo podpredsednica sveta in je pozicijo »dobila« kot bivša predstavnica za odnose z javnostmi takratnega ministra za zdravje Aleša Šabedra³, danes pa je zadolžena za donacije podjetij na UKC Ljubljana⁴. Najmanj nenavadna pozicija za predstavnika sveta javne nadzorne institucije.

Nove člane sveta agencije je vlada imenovala kar na dopisni seji 19. 07. 2019⁵. Da gre za politično dejanje izkazuje novica, da zaradi neupravičene razrešitve s položaja člana sveta JAZMP, generalni direktor Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin Janez Posedi, toži vlado⁶. Ne glede na dejstvo, da naj bi štirje zamenjani predstavniki vlade igrali »skrivalnice« pri pripravi revizijskega poročila in negativnega poslovanja agencije⁷.

Pa se vrnimo na aktualnega direktorja g. Radulovića, kariernega poslovneža iz vrst farmacevtskih multinacionalk. Oktobra 2019 smo lahko v množičnih medijih zasledili opis nezadovoljstva zaposlenih z njegovim vodenjem, zaradi katerega je nadzorno agencijo (!) zapustilo kar 13 zaposlenih, tudi z očitki mobinga, med njimi vodja sektorja za medicinske pripomočke in šest (s

številko 6) inšpektorjev⁸. Neverjeten podatek, vendar je naslednji še bolj neverjeten, in sicer, da je najpomembnejša nadzorna agencija na trgu medicinskih proizvodov v Sloveniji, v šestih letih zamenjala že štiri direktorje.

Tudi eden prejšnjih direktorjev JAZMP – Matej Breznik, ki je agencijo vodil v letih 2012-2015, je bil nekdanji kader ameriške farmacevtske multinacionalke.⁹ V medijskem pogovoru g. Breznik navede enega ključnih problemov, ki jih še danes nismo razrešili v Sloveniji – namreč problem javnosti t.i. varnostnih študij cepiv, ki jih je takrat od JAZMP terjala dr. Mateja Črnič, avtorica pregledne analitične znanstvene knjige Ideološki konstrukti o cepljenju. Direktor Breznik ji je namreč dostop do varnostnih študij cepiv takrat (2014) zavrnil z izgovorom, da ne more izdajati »komercialnih podatkov« ali kot govorijo podobne gospe in gospodje danes, ker je lahko ogrožena poslovna skrivnost proizvajalcev cepiv. Na srečo imamo v Sloveniji eno redkih delujočih javnih institucij z imenom **Informacijska pooblaščenka**, ki je že v fazi obravnave predloga Zakona o zdravilih, ki ga je v proceduro Državnega zbora po tako imenovani ljudski iniciativi, z zbranimi 5.000 podpisi vložila stranka Za zdravo družbo, nanaša pa se prav na varnost cepiv, izdala mnenje:

»Z dostopom do celovitih informacij, ki se nanašajo na cepiva ali na druga zdravila in medicinske pripomočke, je zagotovljena pravica posameznika do samostojnosti pri odločanju o zdravljenju (5. alineja 1. odstavek 3. člena ZPacP), ki je operacionalizirana preko pravice do obveščenosti in sodelovanja ter samostojnega odločanja o zdravljenju (20. člen, 21. člen, 22. člen in 26. člen ZPacP v zvezi s 54. členom Ustave RS). Ko gre za tehtanje med javnim zdravjem in varstvom potrošnikov oz. uporabnikov na eni strani in na drugi strani interesi farmacevtskih družb, po oceni IP ni dvoma, da ima javno zdravje in zdravje ljudi prednost pred poslovnimi interesi teh družb.«¹⁰

Še eno pomembno izhodišče je

3 <https://www.finance.si/8952203/Zedrug-Sabedrov-piarovec-med-nadzornike>

4 https://www.kclj.si/ukc_ljubljana/donacije

5 <https://www.gov.si/novice/2019-07-19-61-dopisna-seja-vlade-republike-slovenije/>

6 <https://www.sta.si/2680289/dnevnik-posedi-zaradi-razresitve-s-polozaja-clana-sveta-agencije-za-zdravila-tozi-vlado>

7 <https://www.delo.si/novice/slovenija/stirje-clani-sveta-agencije-v-nemilosti-dveh-ministrov/>

8 <https://www.delo.si/novice/slovenija/direktor-zadovoljen-zaposleni-odhajajo/>

9 <https://www.dnevnik.si/1042704793>

10 Št. 007-48/2020/2, 23. 10. 2020

omenil g. Breznik v navedenem pogovoru, to je redno evidentiranje **lobističnih stikov**, kar jim nalaga tudi zakon. Ko pa danes pogledamo preglednico lobističnih stikov v bazi Erar¹¹ ugotovimo, da **na JAZMP niso evidentirali lobističnega stika vse od 22.05.2019** (spomnimo, 19.07.2019 je vlada zamenjala predstavnike v svetu JAZMP). Evidentiranega lobističnega stika gospodarskega interesnega združenja mednarodnih farmacevtskih družb, ki v Sloveniji združuje vse mednarodne multinacionalke - proizvajalke cepiv, pa na JAZMP ne poznajo več, že vse od 13.04.2018. Prav imate, ko se spomnite, da je konec leta 2018 postal direktor JAZMP g. Radulovič, karierni kader farmacevtskih multinacionalk.

Da pa je zadeva še resnejša kot že navedeno, pa se lahko za jasnejšo sliko zahvalimo kar ge. Jelki Godec, ki je bila v »prvem poslanskem mandatu kot poslanka v Državnem zboru RS 2014-2018...predsednica preiskovalne komisije o ugotavljanju zlorab v slovenskem zdravstvenem sistemu, na področju prodaje in nakupa žilnih opornic in aktivna na področju zdravstva...«.¹² Mnogo težje bi namreč danes predstavljali nivo konflikta interesov pri izrazito nestrokovnih institucijah, kot je Javna agencija za zdravila in medicinske pripomočke (JAZMP), če ne bi bilo objavljenega toliko dela ge. Godec.

Že leta 2016 (natančneje 28.12.2016) je ga. Godec na takratno Vlado Republike Slovenije (ministrica za zdravje je bila takrat iz vrst SMC Milojka Kolar Celarc) naslovila pisno poslansko vprašanje¹³ (in njeno vlogo v Državnem zboru v tem obdobju smo navedli zgoraj), v katerem sprašuje:

»7. Ali je Vlada RS ob imenovanju članov v JAZMP preverila morebitno navzkrižje interesov pri posameznih članih?

8. Če je, zakaj je bil v svet JAZMP

imenovan Igor Velušček¹⁴, ki je pooblaščenec farmacevtske družbe iz Švice za področje Slovenije?

9. Kdo bo odgovarjal, če se ugotovi, da je Vlada RS delovala protizakonito in v svet JAZMP imenovala člana, pri katerem je ugotovljeno navzkrižje interesov?

10. »Ali se Vladi RS zdi moralno in etično, da je ena oseba imenovana na več odločevalskih mest/skupin, ki odločajo o nabavi in prodaji zdravil in tako prihaja do navzkrižja interesov? Naj spomnim: Danijel Starman deluje v funkciji direktorja ZTM, imenovan je v Strokovni svet za preskrbo s krvjo pri ministrstvu za zdravje in je pooblaščenec švicarske farmacevtske družbe Octapharm AG za področje Slovenije. Igor Velušček je vodja službe za ekonomiko in finance na ZTM, imenovan je v Strokovni svet za preskrbo s krvjo pri ministrstvu za zdravje, je pooblaščenec švicarske farmacevtske družbe Octapharm AG za področje Slovenije in je predsednik sveta JAZMP.«

Več kot tehtna vprašanja, ki so zgolj vrh ledene gore vseh dogajanj okoli javne agencije JAZMP, ki naj bi imela v slovenski upravi vlogo ključnega regulatorja, predstavlja pa zgolj podaljšek interesov farmacevtske industrije, ki proizvaja in trži zdravila in cepiva, kot trenutno eno najdobitkonosnejših industrij na svetu.

V stranki Za zdravo družbo smo že 16.07.2020 na Okrožno državno tožilstvo poslali prijavo suma kaznivega dejanja:

»Prijavo podajamo zoper neznane odgovorne osebe na Javni agenciji za zdravila in medicinske pripomočke (JAZMP). Menimo namreč, da pri njihovem ravnanju v zvezi z zagotavljanjem varnosti cepiv obstajajo konkretne značilnosti kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja v skladu z 257. členom KZ, nevestnega dela v službi v skladu z 258. členom KZ ter povzročitve splošne nevarnosti v skladu s 314. členom KZ. Ocenjujemo tudi, da je

zaradi navedenega prišlo do resnih in trajnih posledic na zdravju številnih državljanov in državljanek.«

Do vključno 01.02.2021 nismo prejeli nikakršnega odgovora. Je pa tudi vodstvo državnega tožilstva (še vedno) plen politikantskega kadrovanja aktualne vlade.

*Smo zadnja država
v Evropski uniji (!) po
namenjanju javnih sredstev
za znanost, torej tudi
raziskave v znanosti.*

¹¹ <https://erar.si/lobiranje/>

¹² <https://www.sds.si/o-stranki/vasi-predstavniki/poslanka-jelka-godec>

¹³ <https://www.sds.si/novica/po-navodilih-ministrice-za-zdravje-bolnisnice-kupujejo-zdravila-iz-slovenske-plazme-brez>

¹⁴ Opomba Gregor Kos: g. Igor Velušček, takratni predsednik sveta Javne agencije RS za zdravila in medicinske pripomočke (JAZMP), ki določa cene zdravil v skladu z Zakonom o zdravilih; vir: <https://nova24tv.si/slovenija/ministrice-za-zdravje-milojka-kolar-celarc-od-bolnisnic-zahteva-krsenje-zakona-o-javnem-narocilu-in-omejuje-konkurenco-na-trgu-z-zdravili/>

Oviedska konvencija

Anton Komat

2. Člen: Korist in blaginja posameznika mora imeti prednost pred koristjo družbe ali znanosti

5. Člen: Zdravstveni poseg se sme opraviti šele potem, ko je bila oseba, ki jo to zadeva, o njem poučena in je vanj prostovoljno privolila. To osebo je treba predhodno ustrezno poučiti o namenu in naravi posega kot tudi o njegovih posledicah in tveganjih.

Giblremo se proti novemu srednjemu veku. Na eni strani dedni fevdi milijarderjev, na drugi strani milijarde razdedinjenih. Računalniki z avtomati, roboti in umetna inteligenca, sintetična biologija z genskim inženiringom in evgeniko ter nanotehnologija, vsa ta orodja vse bolj ostro ločujejo ljudi na globalistično elito in odvečne množice. Kaj bo s tem ogromnim razredom nekoristnih ljudi? Kaj storiti z njimi, ki ne bodo zgolj nezaposleni, ampak nezaposljivi? Kaj bodo počeli in jedli ti bedniki? Zakaj sploh bremenijo planet?

To so ogabne besede globalistov. Hkrati smo priče, kako odtekajo milijarde v davčne oaze na eksotične otoke. Tokovom ukradenega denarja bodo sledili tudi tatovi. Elita bo pobegnila v visokotehnološka varovana zatočišča, kamor si bodo pripeljali potrebne tehnologe, služabnike in sužnje, milijarde drugih pa pustila, da se pobijajo med seboj za golo preživetje med ruševinami nekdanjega sveta. Ali se zavedate, da smo sredi 3. svetovne vojne, ki jo vodijo milijarderji proti večini človeštva. To ni vojna proti virusu covid-19, ampak vojna proti človeštvu.

Osebkom brezpravne raje je namenjeno, da bodo postali velike mravlje v globalnem mravljišču, pravilneje, v globalnem koncentracijskem taborišču, ali, če hočete, gulagu. Za golo preživetje moramo zavrniti vse ponujene malike sedanjosti, kajti tudi molitev k malikom iz njih ne naredi bogov. Genialni

zgodovinar in filozof Oswald Spengler je že pred stotimi leti v svoji knjigi Zaton Zahoda zapisal: »Bralec prav nič ne ve o tem, kaj nameravajo z njim, in tega tudi ne sme vedeti, prav tako pa ne sme vedeti, kakšno vlogo igra v vsem tem. Ni grozljivejše satire na račun svobode misli. In še druga plat te svobode: vsakomur je dovoljeno govoriti, kar hoče, v rokah tiska pa je, ali bo o tem poročal ali ne. Vsako »resnico« lahko obsodi na smrt tako, da ne prevzame njenega posredovanja svetu, kar predstavlja strašno cenzuro molka.« Spengler nadaljuje: »Grmade zamenja veliki molk. Ljudje izvejo le še to, kar naj bi vedeli, medtem ko višja volja oblikuje podobo njihovega sveta. To je konec demokracije. Vse dogajanje organizira denar v interesu tistih, ki ga posedujejo. Zatem ko denar uniči duha, demokracija z denarjem uniči sama sebe.«

Te napovedi so se izjemno pospešile s

silovitim razvojem znanosti pod geslom »Scientia Propter Potentiam« (Znanost zaradi moči). Tehnično razmišljanje ima očiten religiozni izvor, kajti znanost je v resnici hči srednjeveške teologije. Čeprav se razglša za nepristransko in gre po svoji poti, kot da Bog ne bi obstajal, se kar cedi od teoloških prisposodob. Teologija je čas odčitala kot preteklost, sedanjost in prihodnost ter določila, da je preteklost zlo (izvirni greh), sedanjost odkup za grehe, prihodnost pa je odrešenje. Preteklost, sedanjost in prihodnost, to triado, to zamisel o razdeljenem času pa zasledimo tudi v znanosti, ki trdi, da je preteklost zlo (ker ji vlada nevednost), sedanjost raziskovanje, prihodnost pa napredek. Znanost torej razmišlja teološko in deluje po dogmah kot srednjeveška cerkev. Toda prihodnost-obljuba, ki je po verski razlagi hranila vero v odrešenje in po znanstveni razlagi vero v napredek, se je spremenila v prihodnost-grožnjo. Še več, prihodnost nam je bila kratko malo odvzeta; v religioznem smislu, ker je Bog mrtev, v laičnem pa zato, ker revolucija ni možna. Saj poznate tisto, ni alternativ in doktrino šoka! Ta čas znanost napreduje pod komando globalnega finančnega kapitala in pri tem poskuša ukaniti etiko, ki nam je dala pravila obnašanja in nam povedala, kdaj jih kršimo.

S tem uvodom se lotimo cepljenja, edinega odrešenika strahotne pandemije. Naj povem, da sem pristaš cepljenja s »klasičnimi« cepivi, ki so preizkušena po standardih, ne pristajam pa na vbizgavanje gensko modificirane informacije v celice svojega telesa. Nikoli v zgodovini medicine niso cepili zaradi bolezni, ki povzroča umrljivost 0,5 % obolelih, do starosti 70 let pa le 0,05 %, ob tem, da virus ubija praktično le znotraj rizične skupine starostnikov preko 82 let. Po svetu se dogaja grozljivka, večino obolelih starostnikov pustijo umreti v DSO, kajti prazne postelje v bolnicah čakajo na mlajše obolele. To je evtanazija, da ne rečem gerontocid, milijoni ostarelih so prvi »odpisani«, to je prva faza zniževanja številčnosti človeške populacije. Poleg tega naj bi bili starci kot najbolj ogroženi tudi prvi cepljeni, torej bodo za slovo od tega sveta odigrali še vlogo poskusnih podgan pri testiranju cepiv. Zadeva je zrela za mednarodno sodišče, za nov Nurnberški proces.

Gremo do cepiv. Nova na človeku nikoli preizkušena tehnologija temelji na genski manipulaciji, ki je v EU prepovedana. Modificiran genski zapis, vnesen v človeško telo, se bo vgradil v celice cepljenih oseb in spremenil njihov genski zapis. Z možnimi posledicami se ne ukvarja nihče, saj so neznane. Te spremembe genoma se lahko dedujejo

na običajen ali na epigenetski način. Toda uzurpatorji v komisiji EU so že odvili zakonske varovalke, ki v EU niso dovoljevale posegov v človeški genom. Skratka, EU komisija brez kakršnihkoli preverjanj naroča za milijarde € cepiv. Sledila bo strahovita medijska propaganda za cepljenje. Proizvajalke cepiv so se vnaprej odrekle vsakršni odgovornosti za posledice, zato je tudi sestava cepiv njihova poslovna skrivnost. Oho, in potem se politiki čudijo odporu prebivalstva. Z gotovostjo zapišem, da je to prepovedana genska terapija, ne pa cepljenje. Popolnoma nova tehnologija bo uporabljena prvič na človeku, brez poprejšnjih poskusov na živalih. Nihče razen nekaj posvečenih še ni videl »podpornih študij«, vsi pa beremo reklame, da je cepivo v 92, 95 ali celo 98 % zanesljivo. No, do sedaj je bila vidna le silovita rast delnic proizvajalcev cepiv.

Spoznali smo, da je v igri le teror elite nad množicami in denar, zato se lotimo namenoma pozabljene etike, ki je ohranjena v Oviedski konvenciji. Leta 1992 je parlamentarna skupščina Sveta Evrope naložila usmerjevalnemu odboru za bioetiko (danes DH-BIO) pripravo Konvencije o varovanju človekovih pravic v biomedicini. Osnutek je pripravljala posebna delovna skupina od 1994 do 1996. Leta 1997 je bila Konvencija sprejeta kot prvi mednarodni bioetični instrument z močjo zakona, v španskem mestu Oviedo, zato se imenuje Oviedska konvencija. Cilj konvencije je preprečevanje zlorabe biomedicine proti posameznikom in občutljivim skupinam s poudarkom na novih tehnologijah s področja biomedicine. Slovenija je bila med prvimi petimi podpisnicami po zaslugi akademika dr. Jožeta Trontlja (1939-2013), takratnega predsednika slovenske biomedicinske etične komisije, ki je bil eden izmed »očetov« Oviedske konvencije. V čast mi je bilo, da sem osebno spoznal in kratek čas tudi sodeloval s tem velikim človekom, ki je bil poosebljenje etičnih načel biomedicine. Poudarki Oviedske konvencije so, poleg tistih izpisanih pod naslovom, še:

Člen 1: Varovanje dostojanstva in identitete vseh človeških bitij

Člen 3: Pravični dostop do zdravstvene oskrbe

Člen 4: Vsak zdravstveni poseg, vključno z raziskavami, se mora opraviti v skladu s poklicnimi dolžnostmi in normami

Člen 13, 14: Prepoved poseganja v genom potomcev

Bodite torej pozorni na »eksperte«, ki nas bodo posiljevali z nepreverjenim cepivom izdelanim s prepovedano

Spoznali smo, da je v igri le teror elite nad množicami in denar, zato se lotimo namenoma pozabljene etike, ki je ohranjena v Oviedski konvenciji.

Cilj konvencije je preprečevanje zlorabe biomedicine proti posameznikom in občutljivim skupinam s poudarkom na novih tehnologijah s področja biomedicine.

tehnologijo. Bodite pozorni na pravno varstvo, ki vam ga zagotavlja Oviedska konvencija, ki ima moč mednarodnega zakona: »Nihče nima pravice, da vas na kakršenkoli način prisili v cepljenje!« Ob tem pomnite, uničujoče družbene posledice ni povzročila pandemija, ampak nepotrebni ukrepi oblasti. Vprašam vas, kaj boste rekli svojim otrokom čez pet ali deset let, ko bodo solznih oči v obupu doumeli, v kakšnem svetu živijo? Jim boste rekli, da niste vedeli, da vam niso povedali? Jim boste rekli, da ste sedeli na kavču in čakali TV poročila? Kakšen bo vaš izgovor?

Prvič objavljeno v reviji
Zarja Jana (JANA 387)
revijazarja.si

zarja

Dušica Kunaver:

"Moderni čas tepta vse vrednote!"

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠO NOVO AMBASADORKO DUŠICO KUNAVER. JE POLNA OPTIMIZMA, ENERGIJE, NI JE STRAH NOVIH STVARI. LETA JI NE PREDSTAVLJAJO OVIRO ZA VSE TISTO, KAR JI USPE POSTORITI V ENEM DNEVU. AKTIVNA JE NA RAZLIČNIH PODROČJIH, PRIPRAVLJENA NESEBIČNO POMAGATI IN DELITI SVOJE ZNANJE TER IZKUŠNJE TUDI OSTALIM. PREBERITE NJENE BESEDE ...

Bili ste učiteljica angleškega jezika. Kakšne spomine imate na tiste čase?

Zelo rada sem bila učiteljica in vedno bom mislila, da je to najlepši poklic na svetu. Že med študijem sem sanjala o tem, da bom stala na katedru in imela učence pred seboj. Ni bilo vse tako rožnato, kot to mislim sedaj, ko gledam nazaj, prav gotovo pa je, da sem polna lepih spominov na učence, dijake in kolege iz mojih učiteljskih let.

Se je odnos učencev do učiteljev v teh letih spremenil?

Da, zelo. Moderni čas tepta vse vrednote, med njimi tudi spoštovanje med učencem in učiteljem, vendar tega niso krivi učenci, ampak vsesplošno teptanje vrednot.

Se je odnos mladih do starejših spremenil?

Da tudi to. Že več kot 30 let kot predavateljica obiskujem razne šole po Sloveniji, zato zelo od blizu vidim, kaj se dogaja danes po šolah. Na hodniku neke šole sem zaprosila učenca, starega kakih deset let, da mi pokaže kje je ravnateljstvo. »Je prijetno hoditi v šolo, kaj ne?« ga pobaram, medtem, ko me vodi po hodniku.

»Seveda da je. Učiteljci lahko rečeš, kar hočeš, ona pa ti nič ne more,« se je odrezal fantič in mi zaprl sapo.

Zakaj, menite, je temu tako?

Današnji šolski zakoni niso usklajeni z realnostjo. Od davnih dni so starši, staroste, starešine - stari (!) vodili mladi rod do nekega znanja in izkušenj. Do konca druge vojne je bila avtoriteta staršev in učiteljev pretirana. Desetletja po vojni, je bila vloga mladega in starega rodu nekako uravnotežena - to je moje osebno mnenje. Današnji čas pa je učiteljem in staršem vzel avtoriteto, vendar mladim s tem ni ničesar dal. To seveda ni stvar le naših šolskih zakonov, ampak celotnega dogajanja v globaliziranem svetu.

Nekoč so bili starejši spoštovani, danes pa slišim, da se nekateri počutijo odrinjeno, za družbo niso več zanimivi. Nihče jih ne posluša in ne upošteva. Imate tudi vi takšen občutek, ali menite, da je medgeneracijsko sodelovanje tudi danes uspešno?

Menim, da je na medgeneracijskem sodelovanju danes precej prizadevanj - to

vsekakor potrjujejo tretje univerze, vseživljenjsko učenje itd.

Ste v pokoju in zelo aktivni. Med drugim zbirate in ohranjate spomin na ljudsko izročilo. Nas zanima ljudsko izročilo ali menite, da je premalo poudarka na tem? Izginja?

Ljudsko izročilo nevarno izginja iz našega vsakdana, kar je nepopravljiva škoda za prihodnost naše dežele. Industrije tako rekoč nimamo več, s kmetijstvom ne moremo konkurirati v svetu, za turizem pa imamo neizmerne možnosti. Turizem sestavljajo naravne lepote in kulturna dediščina - obojega imamo v ogromnih količinah, vendar za turizem je treba imeti ljudi, ki ljubijo in poznajo svojo deželo. Takih mladih ljudi, ki bi bili ponosni na svojo deželo, nimamo. Šola je slovenstvo skoraj v celoti odstranila iz učnih načrtov. Ustnega izročila starosvetne slovenske vasi bo čez kakih pet do 10 let konec. Tisti, ki so še kosili s koso, želi s srpom in mlatili s cepcem, so danes stari 80 do 90 let. Z njimi bodo odšle vrednote slovenske vasi, tiste vasi, ki je kljub tisočletni tuji oblasti ustvarila deset tisoče ljudskih pesmi, pripovedi in šeg. Pri nas je imela vsaka vas svoj glas.

Vodite predavanja na univerzah za tretje življenjsko obdobje. Mi lahko poveste kaj več o tem?

Na tretji univerzi v Ljubljani imam že sedmo leto predavanja o ljudskem izročilu. Sedaj že peto letim vodim skupino upokojenk, ki se je oblikovala v prijateljsko skupino, ki se medsebojno bogati. Prihajamo iz različnih koncev Slovenije in v naše skupno znanje dodajamo posebnosti - Gorenjske, Dolenjske, Notranjske ...

Napisali ste ogromno knjig. Ljudsko izročilo, učbenik za angleški jezik, Slovenske bajke ... mi lahko poveste kaj več o vaših knjigah?

Blizu sto knjig sem izdala kot avtorica, soavtorica, zbiralka ali pa le kot založnica. Pri knjigah o slovenskem, ljudskem izročilu mi pomaga hčerka Brigita Lipovšek, ki je slavistka in umetnostna zgodovinarica. Zbirka Angleščina po mavrični bližnjici je zbirka učnih gradiv, ki dejansko pomenijo bližnjico do temeljnega znanja angleščine. Največ pa mi pomenijo knjige, v katerih sem izdala alpinistične spomine mojega moža Aleša in pa vojne spomine mojega očeta Andreja Zlobca.

Pa danes, pripravljate kakšno novo knjigo?

Trenutno pripravljam gradivo za tretji zvezek knjižice Slovenija - dežela legend. Drobne knjižice te zbirke prinašajo bisere slovenskih ljudskih pripovedi. Pripravljam pa tudi didaktično igraro - mavrično

sestavljanko za zgodnje učenje angleščine. Sestavljanke - kvadratki - so v sedmih mavričnih barvah (ravno toliko je besednih vrst v vseh evropskih jezikih). Ob tej igri bo otrok sestavljal angleške stavke, kot bi sestavljal lego kocke. Cilj igre pa je, da otrok spozna temeljne gradbene elemente jezika (besedne vrste - od rdečih samostalnikov, oranžnih pridevnikov, rumenih zaimkov ... do belih glagolov).

Živimo v času materialnih dobrin. Te so na prvem mestu. Pred vsem ostalim. Na eni strani revščina, na drugi pa bohotenje. Zakaj je temu tako? Kdaj smo pozabili, katere vrednote so res pomembne?

Vsi se zavedamo, kako materialne dobrine prevladujejo v svetu in da za nas to ni pot do sreče. Dolga leta sem v osnovni šoli kot razredničarka dajala otrokom pisati nepodpisane spise, v katerih so pod varnim okriljem anonimnosti pisali svoja stališča.

Prisluhnimo tem malim »učiteljem«:

- Ob nedeljah gremo k Savi, očka čisti avto od zunaj, midva z mamico pa od znotraj.
- Sreča ni ena velika sreča, ampak tisoč drobnih sreč in srečic.
- Urejeno stanovanje še ne pomeni topel dom.
- Ne maram mrzle zlate verižice, ki sem jo dobila, želim si, da bi me mamica objela s toplimi rokami.
- Ko na mamico pomislim, pa metlo vidim.
- Tisto, kar je res dragoceno, ne moreš kupiti z denarjem.
- Pri nas doma je tako lepo, da najraje ne bi nikdar zrasla. Kar vedno naj ostane tako.
- Moja mama je vsa harmonična. V večni harmoniji je odtенок barv njenih čevljev in torbice. Za ceno pa ne vpraša! (cena za »harmonične« čevlje in torbico je v tej družini bila družinska sreča).

Kakšen bi bil vaš nasvet za ohranitev družine. Kako lahko več generacij živi skupaj in se dopolnjuje? Kako spet postaviti na prvo mesto družinske vrednote?

Če stari starši prevzamejo varstvo vnukov in pomagajo mladim družinam do strehe, svojo vlogo dobro igrajo. Za skupno življenje več generacij pa je potrebna predvsem strpnost. Toleranca je umetnost življenja. Zavedati pa se moramo, da v današnjem kapitalizmu vlada tekmovalnost, denar in zunanji videz.

Temu se moramo, vsaj sami pri sebi, zavestno tiho upirati. Res je, da danes starši delajo do pete ali šeste ure popoldne, pa vendar, ostanejo večeri, sobote, nedelje in prazniki. Za družinski izlet do bližnjega gozda, za guncanje na veji drevesa, za skakanje s storov in za obmetavanje s storžki, ne rabimo denarja niti veliko časa. Modrost sedmošolkice, da sreča ni ena velika sreča, ampak tisoč drobnih sreč in srečic - je večno veljavna.

foto: Miran Hladnik

Ljudsko izročilo nevarno izginja iz našega vsakdana, kar je nepopravljiva škoda.

Šola je slovenstvo skoraj v celoti odstranila iz učnih načrtov.

Vsi se zavedamo, kako materialne dobrine prevladujejo v svetu in da za nas to ni pot do sreče.

intervju je bil prvič objavljen septembra 2013 na portalu **mojaleta.si**

mojaleta.si
Čas, poln življenja.

Nekdo mora zapolniti kvote sovraštva, s katerimi ameriški osrednji mediji preusmerjajo pozornost ljudi stran od propada države, ki nezadržno tone v karantenski gospodarski prosti pad. Za večino. Milijarderjem se smeje.

Kakor pišejo neodvisni ameriški komentatorji, je Amerika v zelo slabem stanju. 25 milijonov ljudi je brez dela. Kako bodo nahranili in preživeli sebe in družine?

KDAJ STE NA ZADNJE NESLI S SEBOJ NA LETALO PLASTENKO VODE ALI ŠKARJICE ZA NOHTE - TA »TERORISTIČNA OROŽJA«? SE NE SPOMINJATE VEČ, SEVEDA. KAKOR SE VEČINA NE SPOMINJA VEČ POŽIGA STAVB, PRETEPOV, UPORABE OROŽJA IN KRAJE IZ TRGOVIN, KI SO SE V IMENU »BLACK LIVES MATTERS« ODVIJALE PO ŠTEVILNIH DRŽAVAH ZDA. A TO, TAKO MEDIJI, JE BILO »POZITIVNO NASILJE«.

Trumpovi privrženci, ki so se na začetku meseca zbrali pred Kapitolom, niso ugrabili celega mesta, ustrahevali prebivalcev ali postavili barikad. Vendar so jih že razglasili za »domače teroriste«. Nekdo mora zapolniti kvote sovraštva, s katerimi ameriški osrednji mediji preusmerjajo pozornost ljudi stran od propada države, ki nezadržno tone v karantenski gospodarski prosti pad. Za večino. Milijarderjem se smeje. Mega bogataš **Bill Gates** bo te dni kupil največje podjetje z zasebnimi letali za 4,3 milijarde dolarjev. Elita bo tako mirno nazdravljala s penino nad oblaki, medtem ko se bo navadna raja tepla za skorjo kruha na asfaltu. Pomembno je, da bodo sestradanci cepljeni, da bo Gates še kaj zaslužil z delnicami cepiv! Revček potrebuje trilijone, da jih bo vzel s seboj v grob kot nekakšen sodobni faraon. Gates je zdaj največji lastnik poljedelskih površin v ZDA. Tako Gates odloča o cepivih, o računalnikih, o letalih in o poljedelstvu. Ne odgovarja nikomur.

Ampak mediji trdijo, da je glavni problem moški, ki je zakoral v ameriško vladno stavbo Kapitol 6. januarja 2021. Ni jasno, zakaj so ga mediji razglasili za vikinga. Ampak to so te vrste mediji, ki menijo, da lahko v spodnjem delu trenirke in kučmo z rogovimi mimo FBI, CIA in policije izvedeš nič več in nič manj kot »poizkus državnega udara na ameriško demokracijo«.

Ne moremo trditi, da zgodba ni podobno prepričljiva kot terorizem s plastičnimi noži, ki niti pudinga ne prerežejo, ampak dobro. Nepregledne milijarde in bilijoni za ameriško vojsko in specialne enote izpuhtijo, ko se na pol goli protestnik želi sprehajati sredi belega dne na napovedanem dogodku v državni stavbi. Ali morda Združene države Amerike potrebujejo takšne »dogodke«, da se javnost ne sprašuje preveč, kam je poniknilo 21 trilijonov dolarjev, kar znaša 65.000

dolarjev na vsakega prebivalca ZDA? Dajte ljudem »topless« protestnike, da ne bodo brskali po računih elite? Takšen medijski recept očitno deluje. Želijo, da zgodbo o grožnji na pol golega kurenta vzamemo resno. Saj ko zmanjka uvoženih teroristov in osamljenih strelcev, radikalcev in vseh podobnih profilov, je čas, da sovražnik številka 1 postane lastno prebivalstvo, ki morda ni volilo kandidata A, ampak kandidata B. Hkrati nas takšni mediji želijo prepričati, da so vse ostale države, ki želijo pošteno štetje glasovnic, nadzor in omejitve protestov »okrutne diktature«. Kdor ne ustreza merilom »ameriške demokracije«, je sovražnik.

Kakor pišejo neodvisni ameriški komentatorji, je Amerika v zelo slabem stanju. 25 milijonov ljudi je brez dela. Kako bodo nahranili in preživeli sebe in družine?

11,4 milijonov prebivalcev ZDA pa ni zmoglo plačati najemnine. Grozi jim izguba strehe nad glavo. Milijoni ljudji ostajajo na cesti – brez vsega! V »deželi sanj«.

Otroci so prepuščeni računalnikom. Politika radikalizira narod. Na leve in desne. Vmes obup. Omejevanje gospodarstva, zapiranje ljudi v domove. Namesto, da bi prebivalci ZDA odstavili politike, se davijo med sabo. Kar je univerzalna metoda za vladanje: deli in vladaj. Kako je mogoče, da imamo lahko »pametne telefone«, nismo pa spregledali tisočletja trajajoče potegavščine, ki seje smrt, lakoto in bedo?

Najbolj od vsega pa je presenetljivo to, da se menda slovenska oblast »boji«, da se bo po parlamentu sprehodil na pol goli kurent in tako »ogrozil slovensko demokracijo«.

Kdor ni prepoznal očitne prevare politike, ki razdvaja ljudi, da se med karanteno lahko izbrana elita bogati, je nehote rabelj svojim potomcem.

39

**Kako je
na pol goli
kurent ogrozil
ameriško
demokracijo**

Zaščita individualnih pravic v obdobju Covid19

1. Obvezno cepljenje krši temeljne človekove pravice, zlasti pravico do predhodne, brezplačne in informirane dolžnosti za medicinske posege. Običajno pravo, državni in zvezni zakoni, Nürnberški zakonik (1947) in Unescova deklaracija o bioetiki in človekovih pravicah iz leta 2005, so vzpostavili inštitut pojasnilne dolžnosti;
2. COVID-19 ne sme postati pretveza za obvezno ali prisilno cepljenje;
3. Pravna zgradba, ki podpira obvezno cepljenje, temelji na odločitvi Vrhovnega sodišča, stari več kot stoletje. Naknadne odločitve nižjih sodišč o obveznostih cepiv, ki so bistveno drugačne od odločitve Vrhovnega sodišča, so privedle do rezultatov, ki ne varujejo zdravja in individualnih pravic posameznika;
4. Napredek v dvajsetem stoletju na področju zdravstvenih ukrepov, higiene, hlajenja in oskrbe s čisto vodo, so povzročili dramatičen upad nalezljivih bolezni; upad nalezljivih bolezni ni imel veliko opraviti s cepljenjem;
5. Cepiva povzročijo poškodbe in smrti, ki še zdaleč niso »redke« ali »ena na milijon«; študija iz leta 2010, ki jo je naročilo Ministrstvo za zdravje in človekove storitve (HHS), poroča o vsaj eni poškodbi zaradi cepiva na vsakih 39 danih cepiv;
6. Sistem poročanja o neželenih dogodkih cepiva (t.i. VAERS), deluje izjemno slabo pri zaznavanju neželenih dogodkov, poroča jih manj kot 1%; CDC noče sprejeti priporočenih ukrepov za izboljšanje podatkov VAERS;
7. Napačen in pokvarjen regulativni postopek omogoča bližnjice glede varnosti cepiv in prevare. Nobeno klinično preizkušanje cepiv za dojenčke in malčke, ni vsebovalo inertne kontrolne skupine s placebom, večina preizkušanj pa je sledila mladim prejemnikom le nekaj dni ali tednov;
8. V skladu z Nacionalnim zakonom o otroških poškodbah s cepivi (NCVIA) iz leta 1986, proizvajalci cepiv in izvajalci zdravstvenih storitev ne morejo biti odgovorni za poškodbe s cepivi, ki jih priporočajo zvezne države; zakon dovoljuje podjetjem izogniti se nadzoru in razkritju dokumentov, povezanih s pravnimi postopki;
9. V skladu z Zakonom o pripravljenosti in pripravljenosti na izredne razmere (PREP) iz leta 2005, bodo proizvajalci, izvajalci zdravstvenih storitev in vladni uradniki, imuni pred odgovornostjo za morebitne poškodbe in smrti zaradi cepiv proti COVID-19. Odškodnina v okviru Programa za odškodnino za tovrstne primere, bo verjetno zelo nizka;
10. Ministrstvo za zdravje in človekove storitve (HHS) ima zakonsko obveznost proučevanja poškodb s cepivi, izboljšanja varnosti cepiv in poročanja kongresu (na vsaki dve leti) - vendar tega v več kot 30. letih še nikoli ni storilo;
11. Nacionalni program nadomestitve škode zaradi cepiva, prav tako ustanovljen leta 1986, nasprotno postavlja tožnike proti HHS, poškodovane s cepivom, v kontradiktornosti in običajno neuspešne postopke; v več kot treh desetletjih je program kompenziral le tretjino vloženih peticij; navkljub temu dodeljena odškodnina na današnji datum presega 4,4 milijarde dolarjev;
12. Imunost, ki jo povzroča cepivo - če se sploh pojavi - sčasoma izgine, včasih hitro; izbruhi bolezni kot so ošpice, mumps, oslovski kašelj in norice, pri zelo cepljenih populacijah niso redke; čredne imunosti in izkoreninjenja bolezni ni mogoče zanesljivo doseči z cepljenjem;
13. Ameriški otroci še nikoli niso bili bolj bolni; Nacionalni zakon o otroških poškodbah s cepivi (NCVIA) je omogočil eksplozijo cepiv brez odgovornosti in enega najbolj agresivnih seznamov cepiv za otroke na svetu; več kot polovica (54%) ameriških otrok, zdaj razvija vsaj eno kronično zdravstveno stanje in mnogi imajo več zdravstvenih izzivov;
14. COVID-19 cepiva vključujejo spremembe genov in tehnologije za spodbujanje vnetij, ki lahko ustvarijo genetske spremembe z možnostjo prenašanja na prihodnje generacije; odvetniki ne smejo ščititi medicinskih posegov brez odgovornosti, ki pomenijo povsem neznano in dejansko eksperimentalno tveganje.